

Szabadság 3. Shoud - 2012. december

HARMADIK SHOUD: „Egy korszak vége”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Szabadság sorozat harmadik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. december 1-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

SZABADSÁG SOROZAT

2012. december 1-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, Adamus Saint-Germain professzor. Üdvözöllek benneteket a Bíbor Körben, miközben alkalmazkodom ehhez az emberi testhez és az emberi környezetetekhez. Hm.

Üdvözöllek benneteket a Bíbor Körben, a magas pozícióban lévő spirituális csoportot! (nevetés) Tudatom veletek, hogy benne vagytok a világ legjobb tíz olyan csoportjában, akik rendszeres spirituális összejöveteleket tartanak.

Azt nem egészen tudom, hogy ez mit is jelent, de ennek utat kellene engedni.

Ez a csoport

Drága Shaumbra, ma sokan néznek minket. Hm. Igen, rátaláltak a Bíbor Körre. Rákerestek a neten a „Shaumbra” szóra és most itt vannak, hogy megnézzék, mi is ez az egész. (a kamerába beszél)

Adamus Saint-Germain vagyok. Ez pedig itt a Shaumbra, akik teljesen mások, mint amit valaha is láttatok vagy hallottatok volna. Hogy mitől annyira mások, a magas pozíciójukon és a hozzáállásukon kívül? (kisebb nevetés)

SART: Kalózkod! Arrh!

ADAMUS: Kalózkod. Igazi kalózkod. De szeretnék most kérni egy beugrást a közönségről! Ez a csoport mosolyog. (nevetés) Élvezik a spirituális utazásukat! (A közönség éljenez, mert Adamus erre ösztökéli őket) Sokan valami szürke, monoton és egyhangú dologra számítottatok, vagy pedig valami olyanra, ami tele van azzal, amit ti régi ceremóniáknak, szertartásoknak neveztek és amit nagyon komolyan kell venni. Ehelyett mosolyt láttok! (megint ösztökéli a közönséget, hogy úgy tegyenek, ahogy mondja) Nevetést! (a közönség eleget tesz a kérésének) Tiszteletlenséget! (megint éljeneznek) Nem. Ppbbtt! (Adamus „fúj”-ol egyet a szájával és nevet) Tiszteletlenséget. És, mindennél jobban, energia mozgatót! (valaki beszél: Ó, Igen!) Ener... Ó, Igen! Energia mozgatót.

A való világban eltöltött kemény hónap után - ami lényegében talán nem is annyira valós - idejöttök a világ minden tájáról, hogy nevésetek, jól éreztétek magatokat, csokit egyetek és engem hallgassatok. Igen.

Ezért idejöttök és ez egy másféle energia, egy másfajta összejövetel. Nem nehezedik el. Időnként abszolút kihívásokat állít eléd, mert a dolgok olyan gyorsan változnak. Nehéz, mivel annyira különbözik mindentől, amit valaha is tettetek és ennek így kell lennie. Ti választottátok így!

Emlékezzetek, a múlt hónapban azt mondtam, hogy a legtöbb ember számára a holnap pontosan ugyanolyan lesz, mint a ma, a tegnapi - a legtöbb ember számára. De ti, drága Shaumbra, kedves

nézők - ti mást kértetek. Ti azt kértétek, hogy legyen... szabad. (rámutat a pódiumán lévő szabadság szimbólumra) Egy kis drámai színjáték kedvéért.

Tehát összegyűltünk. És mi is ez? Adamus. És mi Adamus? Egy csipetnyi Saint-Germain hozzáállásából. (nevetés) Ami többé már nem lila, hanem átlátszóan tiszta.

Egy kis rész Geoffrey-ből - akit sokan Cauldre-ként ismertek - aki a közvetítő. Egy kis szikra Eesa drága Lindájából, akinek ma csodás a mosolya. (nevetés, ahogy Linda vigyorog) és sok kis rész belőletek. Belőletek, akik itt összegyűltetek.

Ez másmilyen. Amennyiben azt vártátok ettől - az újaknak mondom - hogy egy csatornázót láttok majd a székében aludni, aki régi üzeneteket sorol a régi Mesterektől - arra ne is számítsatok! Ezen már túl vagytok! Ezt már megtettétek. (Adamus a különféle kamerák irányába fordulva beszél) Ma minden bizonnyal megnehezítem Jean dolgát. Elég volt! Elég volt! - ezt ti mondtátok, nem én. - Elég volt! Mondd el nekünk - nekem, odaadom magamnak - tisztán és egyértelműen.

Nem fogjuk vissza az ütéseket! Hm. (Adamus nevet) Linda attól fél, hogy valakit meg fogok ütni. Történt már ilyen. Nem fogjuk vissza az ütéseket. Nincsenek kifogások. Sajnálom. Nekem ezt át kell adnom. (a sorok között sétál) Nincsenek kifogások, nincsenek halogatások. Nincsenek halogatások. Egyáltalán nincsenek. Azt mondtátok: Csináljuk teljes iramban és csak tegyük meg! És itt most csak megteesszük.

Akik ma először kapcsolódtok hozzánk, egy kicsit mást fogtok itt kapni. Ahogy ezt Cauldre mondaná: Ez nem az anyád „new age-e”! (nevetés) Ez a te új korszakod. Dögös zene szól közvetlenül a csatornázás előtt. Ki merészelte volna ezt gondolni? Azt gondoltátok, hogy itt egy áhítatos, csendes, légies zenének kell szólnia. De nem itt! Azt hittétek sok-sok szertartásban lesz részetek. De nem itt! Itt mi a lényegre térünk! A lényegre térünk!

Olyan jókat szoktunk beszélgetni a társaimmal a Felemelkedett Mesterek Klubjában! Rendszeresen összejövünk egymással, hogy megtárgyaljuk, összehasonlítsuk az eredményeinket. Ők a maguk csoportjaival dolgoznak (nevetés, mert vicces képet vág), én pedig az enyémmel. (a közönség tapsol és éljenez) Most valószínűleg azt gondoljátok, hogy nem valami spirituális dolog a Felemelkedett Mesterek részéről egymás között azon versenyezni, hogy kinek a csoportja ér el nagyobb haladást, de mégis ezt tesszük. Mi egyebet is csinálhatnál a Harmadik Körödben? Összehasonlítod az eredményeket.

SART: Inni!

ADAMUS: Inni - nem. (Adamus nevet) Összehasonlítjuk az eredményeket - ezt szoktuk csinálni - összehasonlítjuk az eredményeket. Arról beszélgetünk, hogy mi zajlik a Földön. És most ezeknek a Felemelkedett Mestereknek az a legnagyobb kihívásuk, hogy ti, azok, akikkel együtt dolgoznak, be vannak ragadva, el vannak akadva. Egy páran szörnyen beragadtak. Ijesztően. Vannak, akik annyira beragadtak, hogy megpróbálnak visszafordulni. Mások pedig a régi utakba ragadtak bele. Nem a Felemelkedett Mesterek vannak beragadva, hanem a tanítványok.

De bezzeg én! Én vagyok a büszke apa, a boldog Buddha - de még Buddha sem olyan boldog, mint amilyen én vagyok (nevetés) - azért, mert én veletek dolgozom. Igen.

Tehát amit itt most láttok - az Új Energia elegye. A csatornázás új módja, a spiritualitás új formája. Ez az Én... Én Vagyok Spiritualitás. (minden egyes szót másik kamerába nézve mondja ki) Na Vicki, jó szórakozást kívánok ennek a megvágásához! Igen. (nevetés, Adamus mosolyog) Friss! Merészs! És néha egy kissé maró, égető, de erre szükségünk van, nem igaz? (a közönség egyetért) Igen. Nektek van erre szükségetek, nem nekem. (nevet)

Egy korszak vége - Pop Quiz

Tehát Shaumbra, itt vagyunk egy korszak végén, egy nagy korszak végén, ahol is öt különböző korszak fut össze a végső találkozási pontjukon és mindez egyszerre történik. Most ebben a végső hónapban vagyunk. Ezt tanulmányoztatók már életek óta, emiatt vettétek magatokra a tapasztalásokat és a leckéket. Ezért hallgattatók Tóbiást tíz éven keresztül és Isten tudja még kit azt megelőzően! Az elmúlt pár évben pedig engem hallgattatok.

Ez a legutolsó Shoudunk, ahogy ezt Geoffrey is megjegyezte, ez a legutolsó Shoudunk a régi korszakban. Ennek a naptári évnek ez a legutolsó Shoudja. Na igen, össze fogunk még jönni a Valóság Vége partinkra - én nevezem ezt a Valóság Vége partinak - december 21-én. Akkor még találkozni fogunk, de ez a legutolsó olyan rendszeres összejövételünk, ahol oly sokatokkal összekapcsolódunk az interneten keresztül. (Az [Akárminek a Vége](#) eseményre hivatkozik, ami 2012. december végén lesz)

Tehát, mivel itt több korszak végéről és 2012 végéről van szó, itt az ideje egy kis - bárcsak lenne egy kis dobom - itt az ideje egy kis - (dobpergést utánzó hangot ad ki a közönséggel együtt) - Adamus Pop Quiz-nek. (A közönség reakciója: Ó!) És drága Linda, elmagyaráznád a többiek számára, akiknek nem ismerős ez a fogalom, hogy ez mit is jelent?

LINDA: A Pop Quiz az, amikor Adamus bárkinek, akinek csak akar, előzetes bejelentés nélkül feltesz egy váratlan kérdést.

ADAMUS: Mindig ezt szoktam csinálni.

LINDA: Aha! Mindig Pop Quiz-t játszol.

ADAMUS: Igen és ma a Korszak Vége vizsgára fogunk fókuszálni.

LINDA: Szóval ez a téma.

ADAMUS: A Korszak Vége vizsga jön, hogy lássam, mennyit tanultatok, milyen messzire jutottatok és mennyire szartok....(nevetés)....azokra a dolgokra, amik egyébként sem számítanak. Tényleg, mert ez a titok. És meg fogom adni a választ.

Itt vagyunk hát, egy korszak végén, azt mondanám, hogy sokatok számára ez öt, tíz különböző élet kulminációja, 2000 év kulminációja, ami a Krisztus Tudat Földre hozataláról szól. Ez az atlantiszi korszak vége. A kozmikus korszakok vége.

És mit is tanultunk meg? Mi fog történni? Linda körbeviszi a mikrofont. És szükségem lesz valakire, aki a táblára ír. Valakire, aki olvashatóan tud írni.

LINDA: Ricky, megtennéd?

ADAMUS: Ricky fog a táblára írni. Igen.

LINDA: Mofó.

ADAMUS: Még fel se tettem a kérdést, de tessék, válaszold csak meg nyugodtan!

MARTY (Mofó): Leszarom. (nevetés)

ADAMUS: Na tessék! (Adamus nevet) Jó. Jó. Akkor - mondja Ricky-nek - a tábla tetejére írd fel, hogy Adamus Pop Quiz - Röpdolgozat.

Az első kérdés - Földrajzi hatások

Akkor most egy pillanatra elmélkedjete el és érezzetek ebbe bele! Itt vagyunk egy korszak végén. Az energiák globális szinten változnak. Érezzetek ebbe bele egy kicsit! Az energiák átválnak és változnak - írd fel a táblára azt, hogy globális - és akkor hol fognak ezek az energiák

megmutatkozni az elkövetkezendő 21 napban? Ennek nem december 21-én kell bekövetkeznie. És valószínűleg nem is akkor fog. Hanem korábban. Gondoljatok erre a bolygóra földrajzi értelemben! Érezetek bele és ne a fejeteket használjátok! Ez egy intuitív válasz. Érezetek bele területileg! Most képzeljétek el az egész Földet! A változás energiái hol fognak megmutatkozni és miért pont ott?

Érezz ebbe bele egy pillanatra. Linda, Mofo.

MARTY (Mofo): Azt mondanám...

ADAMUS: Megtennéd, hogy felállsz?

MARTY (Mofo) : Hogyne.

ADAMUS: Vizsga van és mindenkit megkérünk, hogy álljon fel.

MARTY (Mofo): Szerintem ott, ahol a legtöbb ember él.

ADAMUS: És az hol van?

MARTY: (Mofo) Bármelyik nagyvárosban.

ADAMUS: Nevezd meg egyet!

MARTY: (Mofo) New York.

ADAMUS: New York. Ezt írjuk fel a táblára - New York. Globális alapon. Jó válasz. Egyébként nincsenek rossz válaszok. De aztán jön az én válaszom. (némi nevetés)

MARTY (Mofo): Mindig.

ADAMUS: És miért pont New York? Miért...

MARTY (Mofo): Nos, lényegében bárhol lehet, ahol erős a tömegtudat, ott áll fenn a kockázat.

ADAMUS: Jó.

MARTY (Mofo): Csípős.

ADAMUS: Csípős.

MARTY (Mofo): Igen.

ADAMUS: Mondj erre egy példát! Mi fog történni?

MARTY (Mofo): Az, ami mostanában is történt.

ADAMUS: Újra meg fog történni?

MARTY (Mofo): Nem, másként fog kinézni, de ebből lesz egy újabb hullám.

ADAMUS: Jó.

MARTY: Igen, igen.

ADAMUS: Oké, köszönöm. Nincsenek rossz válaszok. Következő. Globális alapon. Ez az energiaváltás nagy valószínűséggel hol fog megmutatkozni és miért? Igen.

MARY ALYCE: Én Közép vagy Dél-Amerikára gondolok.

ADAMUS: Miért?

MARY ALYCE: Csak mert szerintem...

ADAMUS: A mexikóiak most lehurrognak.

MARY ALYCE: Ó, sajnálom. Szerintem ott nagyon sok minden zajlik és nincsenek rajra a radaron

annyira.

ADAMUS: Igen, jó. Tudnál konkrétan fogalmazni? Dél-Amerika elég nagy.

MARY ALYCE: Talán Quito.

ADAMUS: Quito. Ez jó. Ecuador. Igen, jó. A következő. Hol fognak megmutatkozni ezek a változások?

SUE: Nekem rögtön Afrika jutott eszembe.

ADAMUS: Afrika? Miért?

SUE: Mert az az érzésem, hogy készen állnak a nyitásra.

ADAMUS: És szerinted mi fog ott történni?

SUE: Sok zűrzavar.

ADAMUS: Mint például?

SUE: Például, ami most a gyémánt bányákkal is történik.

ADAMUS: Igen. Jó. Eddig jók a válaszok.

LINDA: Pete.

PETE: Maui, Hawaii.

ADAMUS: Maui, Hawaii.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Miért pont ott, Pete? Mostanában oda készülsz?

PETE: Nem. Már rengetegszer jártam ott. Sok energia érkezik be oda az univerzumból, más dimenziókból, kifejezetten angyali energiák.

ADAMUS: Ez így igaz Pete.

ADAMUS: Jó. És az újak is ott jönnek be.

PETE: Igen.

ADAMUS: Jó. Egy kis felrázás. Oké. Még egy párat kérnék!

SOUSAN: Nem terveztem ezt, de nem tudom, lehet, hogy ezt csak az elmém mondja, de az én válaszom a Közel-Kelet.

SOUSAN: Ott már zajlanak a dolgok.

ADAMUS: Zajlanak.

SOUSAN: ...akkora az ellentét az emberek vágyai és a rendszer között, ami elnyomva tartja őket.

ADAMUS: Igen!

SOUSAN: Ezért ott hatalmas a szabadság iránti vágy.

ADAMUS: Ott jelenleg nagyon nagy a kihívás - a szabadság, az emberiség szabadsága vonatkozásában - és igazából sok értelemben véve ez a hely a modern civilizáció bölcsője. És ami jön, az megy. És ott nagy a zűrzavar. Igen, abszolút.

SOUSAN: Igen.

ADAMUS: Jó. És szerinted mi fog történni? Ez nem arról szól, hogy legyél médium! Ez Adamus józan ész Pop Quiz-e. Ez az egész a józan észről szól. Valójában semmi sem igazán pszichikus.

SOUSAN: Nos, ott van például az Izrael és Irán közötti feszültség.

ADAMUS: Tényleg?

SOUSAN: Izrael és Palesztina között és ezek a dolgok valószínűleg fel fognak erősödni. És Izraelben sok energia meg lett mozgatva, ahogy Iránban is. Az emberek sok szinten változnak.

ADAMUS: Ühüm. Ühüm.

SOUSAN: Ezért remélem az a helyzet, hogy a dolgok ott változni fognak.

ADAMUS: Ühüm. A dolgok változnak. De a változás nem mindig...

SOUSAN: Nem mindig jó dolog.

ADAMUS: Igen.

SOUSAN: Szóval nem tudom, hogy mi fog történni. Igen.

ADAMUS: Igen, lehetséges és ez csak az én állításom - hogy Izrael esetleg megtámadja Palesztinát és ennek ellenhatásai végigszáguldanak az egész Közel-Keleten és a világon. Igen.

SOUSAN: Igen, láttuk Iránban...

ADAMUS: És ez pontosan ott van.

SOUSAN: Igen, igen.

ADAMUS: Jó. És ez nem egy jövendölés. Csak beleérezések az energiába. Az előfordulhat, hogy ami végül manifesztálódik, az teljesen más lesz, de most beleérezünk az energiákba. És ezáltal, hogy megnézegetjük a különféle potenciálokat és valószínűségeket, segíthetünk abban, hogy egy kicsit más legyen a végkifejlet. Jó. Még kettőt, Linda. Földrajz. Váltás és változás. Egy korszak lezárul. Szerintetek ez hol fog megmutatkozni?

LINDA: Sean Page-t szólítom, hogy válaszoljon erre a kérdésre...

ADAMUS: Kérlek.

LINDA: ...mert egyedülálló és szabad. (nevetés)

SEAN: Ó, hello.

ADAMUS: És talán fel is akarsz állni, hogy mindenki láthassa a te egyedülálló és szabad énedet.

SEAN: Sziasztok. Az ösztöneim az súgják, hogy mindenhol változások zajlanak.

ADAMUS: Igen.

SEAN: Mindenhol, ahova csak nézek. A kérdés csak az, hogy miféle változás, de mindenhol ez történik.

ADAMUS: Mindenhol.

SEAN: Mindenhol, akárhova nézek.

ADAMUS: Általában, amikor ilyen sok változás zajlik, gondolj erre úgy, mint egy láncra, amit mindkét irányból hatalmas erőkkel húznak. Mert most ez történik - és valami el fog szakadni. A lánc mentén, földrajzi értelemben, ha innen nézed (a szívből), szerinted, hol érzed, hogy...

SEAN: A Közel-Keleten.

ADAMUS: A Közel-Keleten.

SEAN: Igen. Ezt mondják az ösztöneim.

ADAMUS: Jó. Úgy értem nem az a jó, ha ez fog történni, hanem az jó, hogy megengeded

magadnak, hogy az ösztöneidre hallgass. Jó. Kitűnő. Még egyet kérnék!

LINDA: Sean Elizabeth-ben él, Coloradóban. Aki szeretne vele megismerkedni, az vegye fel a kapcsolatot Suzy-val. (nagy nevetés)

ADAMUS: Szégyentelen Linda! Arcátlan! Szégyentelen! Földrajz. Földrajz.

LADONNA: Nos, mindketten a Közel-Keletet mondjuk.

ADAMUS: A Közel-Keletet.

LADONNA: Igen, ez már volt, így hát...

ADAMUS: Tudod mit? Állj fel és mondj nekünk erről valamit!

LADONNA: Nem tudok.

ADAMUS: Nos, nem, ha a józan eszed azt mondja...

LADONNA: Mind a ketten erről beszéltünk...

ADAMUS: Miért pont a Közel-Kelet?

LADONNA: Mert ott olyan sok az energia. Mindig erről hallani a hírekben.

ADAMUS: Igen.

LADONNA: Úgy tűnik, minden ott összpontosul.

ADAMUS: Jó. Jó. Köszönöm.

Én azt mondom, hogy amit én látok, az Európa. Mindenhez képest leginkább Európa déli része. Miért? Nos, ennek több oka is van. A legtöbb strukturális rendszer, ami jelenleg is működésben van a bolygón, Európában került kifejlesztésre úgy 500 évvel ezelőtt. Még az ipari korszak, a technológiai korszak, a bank rendszerek és a Keresztény Egyház is innen indult útjára. Sok alapzat, keret, ami valahogy egy helyben tartja ezt a bolygót, Európából ered és a mai napig is működésben van. Európában születtek meg ezek a dolgok és még mindig erősen hatnak. Mert egy, a tudatban lejátszódó változást egy energia változás követ, ami általában azon a helyen fejt ki a hatását, ahol az megszületett, ahonnan származik - valószínűleg valahol Európában.

Mit jelent ez? Sok mindent jelenthet. Jelenthet földrengéseket, amit viszonylag a józan ész diktál, mivel elég gyakoriak az efféle jövendölések. Lehet egy felkelés. De ez nem túl valószínű. Lehet nagyon rideg, kemény időjárás. Ennek elég magasak az esélyei. Miért? Mert maga a tudatosság az, ami hatással van - vagyis ami megteremti - az időjárás mintákat.

Vannak, akik ezen vitatkoznának - azok, akik mindennel vitába szállnak, amit csak mondok - nem igaz? - és azt mondják, hogy ennek a globális felmelegedés az oka. Nos, de mi okozza a globális felmelegedést? A tudatosság. És a tudatosság, akár a bolygóval való törődésről van szó, akár a jövő generációiról, akár pedig arról, hogy az energia miként kerül felhasználásra, ez a tudatosság az, ami egy fokú globális felmelegedést okoz és ami önmagában megteremti az időjárás változásokat. Tehát valószínűleg Európában fogjátok látni ezeknek a most változó energiáknak a megmutatkozását.

Szerencsére ezek a változások már jó ideje zajlanak. Szerencsére nagyon sok olyan ember van, aki ezeknek a dolgoknak a tudatában van. Ők a felébredettek, vagy a részben felébredettek, ezért ők ezt értik. És a megértésükből kifolyólag egy kis részük, ezeknek az embereknek egy csekély hányada beletekint, beleérez az új potenciálokba.

Az idő és az, hogy mi fog történni a jövőben, nem egy egyenes vonalon halad. Nem egysíkú. Nagyon, de nagyon sok potenciál létezik. Sokkal több, mint amennyit el tudnátok képzelni. Azonban elegendő ember néz bele a különféle potenciálokba, álmodik arról, hogy mi jöhet ezután és ami még ennél fontosabb, vállal felelősséget a saját életéért, mert ez fog megváltoztatni mindent.

És ez lehet egy szép, sima átmenet. De ha valami is történni fog, akkor első helyen Európa áll. Dél-Európa.

A második a sorban a Közel-Kelet. Ott is már régóta zajlanak a dolgok. Azért is történhetnek ott a dolgok, mert a vallásos elem rendkívül erős manapság ezen a Földön. A vallásos elem annyira erőteljes, hogy erősebb, mint eddig valaha. Az emberek más és más vallás mellett teszik le a voksukat, de nem fogadják el a sajátjuktól eltérő vallást, mert azt állítják, hogy az övék az egyetlen és igaz út. Még mindig a megmentőkre, a messiásra, a prófétákra és másokra támaszkodnak. Még mindig félnek Istentől. Ezért igen, nagyon nagy esélye van ennek a területnek is, de ez csak másodrendű ahhoz képest, ami Európában történhet. Jó.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet!

Második kérdés: Struktúrák és Rendszerhatások

Most gondolkodjatok a rendszerekben, struktúrákban - mint amilyenek a kormányok, a vallások, a pénzügyek, az oktatás és ezek a dolgok - olyan globális rendszerek ezek, amik jelenleg is működnek. Érezetek bele ezekbe, az összes olyan struktúrába, amik mozgásban tartják ezt a gépezetet, amik mozgásban tartják a mátrixot egy rendkívül meghatározott módon. Rengeteg alstruktúra van, ami mozgásban tartja a dolgokat.

Ezek közül a struktúrák közül szerintetek a változás melyikre fogja a legnagyobb hatást gyakorolni?

Linda máris megy a mikrofonnal, hogy a mi csodálatos nézőközönségünk hallhassa bölcs szavaitokat. Melyikre fogja a legnagyobb hatást gyakorolni?

LAWRENCE: Szerintem a pénzügyi rendszerekre.

ADAMUS: Jó. A pénzügyekre. Valaki más? Linda, vidd a mikrofont! A pénzügyek. Igen.

LAWRENCE: Szerintem a Jegybankra. (Federal Reserve)

ADAMUS: Igen.

LAWRENCE: És a Nemzetközi Valutaalapra (IMF)

ADAMUS: A pénzügyekre, legyen szó akár a Jegybankról, akár a tőzsde piacról, vagy bármi másról, mert a pénzügyek jelentik azt a ragasztót, amik tényleg összetartanak minden mást is. Ez tartja össze a kormányokat, az üzleteket és a vallásokat mindenképpen, ahogy az oktatást és minden egyebet is. Ez most a gyenge pont. És gyakorlati szinten ez mit jelent számodra mondjuk úgy a következő egy-két évben? Mit jelent ez a te számodra? Hogyan fog ez téged személyesen érinteni.

EDITH: Bankárokat, akik nemet fognak mondani.

LINDA: Edith! Nem nálad van a mikrofon! (nevetés)

EDITH: Bocsánat.

ADAMUS: Igen. Mit fog ez neked személyesen jelenteni?

DIANE: Nos azt, hogy az összes olyan dolog, amitől jelenleg függök az anyagiak tekintetében, a jövőben nem lesznek ott.

ADAMUS: Igen. És mi az, amitől függsz?

DIANE: A társadalombiztosítás, a nyugdíj, bankok, amik funkcionálnak, még akkor is, ha nem fizetnek sokat.

ADAMUS: Szerinted egy nap majd jönnek és elveszik ezt tőled?

DIANE: Elképzelhető.

ADAMUS: Nem, nem. Ez lassan fog végbemenni, nyomorban és tele gyötrellemmel. (nevetés)
Nem, nem egyetlen éjszaka leforgása alatt fog ez megtörténni.

DIANE: Sokkal jobb!

ADAMUS: Napról napra mindig egy kicsivel kisebb kenyeret fogsz kapni. Csak egy kicsivel kevesebbet! Annyira kicsivel kevesebbet, hogy azt mondom: „*Nos, ezzel még el tudok lenni. Csak egy kicsivel kevesebb a tegnapiénál.*” Nem fogják az egész kenyeret elvenni, mert akkor te és mindenki más is fellázadna. De napról napra egyre kisebb lesz és hamarosan azon kapod majd magad, hogy a kenyér lapos lett, majd még kisebb és még laposabb lett. És te szépen megtanulsz majd ehhez alkalmazkodni.

DIANE: Ó, köszönöm.

ADAMUS: Ők ezt tudják. És most nem rólatok beszélek, hanem az emberiségről. Meg fognak tanulni ehhez alkalmazkodni. Az adók egyre magasabbak lesznek. Ehhez nem fér kétség. És most nem csak az Amerikai Egyesült Államokról beszélek, hanem az egész világról. Egyre nagyobb lesz a nyomás. És igen Edith, teljesen igazad van. Elmondanád a mikrofonba is? Mi van még?

EDITH: Nos, a politikai ügyletek pusztítóak lesznek, mint általában.

ADAMUS: Az előbb mondtál valamit a bankárokról, akik nemet mondanak.

EDITH: Igen, azt mondtam, hogy korrupt, romlott bankok. Vagyis, hogy a bankok nemet fognak mondani. (nevetés)

ADAMUS: A CIA most téged figyel Edith. (még nagyobb nevetés) Na, most már tényleg téged néznek. (a kamera átvált, Adamus nevet)

Igen! A bankárok nemet fognak mondani. Mindenki nemet fog mondani. Itt fogják tartani a pénzüket. (Cauldre zsebébe nyúl, ahol talál egy kis pénzt) A zsebükben fogják tartani a pénzüket. Emberek kisebb csoportjának fogják azt adni, a különleges embereknek, de valószínűleg az nem te leszel.

Mondtam már korábban, hogy nem lesztek képesek többé ezekre a külső dolgokra támaszkodni - mint a társadalombiztosítás, orvosi ellátás, nyugdíjak, jól fizető állások. Mert azon kapod majd magad, hogy a jól fizető állásod fizetéséből időnként le fognak egy kicsiként csippenteni és ez egészen addig így fog menni, míg a végén már azt a soványka kis kenyeret is alig fogod tudni megvenni magadnak. Lehangelőan hangzik? (több ember is azt mondja: Igen) Valóban? Nem. Ez itt most a legjobb időszak arra, hogy életben legyél!

Miért? Miért? Hát a következők miatt:

A pénzügyi rendszerek jelenleg változás alatt vannak. Muszáj nekik változniuk. Beszéltünk már erről korábban. Régiek. Nagyon idejétmúltak. Nem mondhatni, hogy tisztességesek. Mohók, kapzsik. Bizonyos csoportok irányítása alatt állnak. Ez tágasra fog nyílni. Az energiák ennek megtörténte érdekében változnak, de néha a dolgoknak szét kell esniük, mielőtt egy új módon újra összeállnának.

Ez a lehető legjobb időszak számotokra, hogy ne a nyugdíjakra támaszkodjatok, hanem saját magatokra. Abszolút. Miért? Mert senki nem ezt teszi. El vannak foglalva a panaszáradataikkal.

Rendelkezésekre áll az energiának ez a hatalmas gyűjtőmedencéje tele tiszta energiával, ami semmit sem csinál. Amikor a pénz megszorul és lelassul, akkor ez azt jelenti, hogy az ellenpárjában ott van az energia - egy banknyi energia, kölcsön elbíráló tisztviselő nélkül - és csak egy olyasvalakire van szüksége, aki ismeri a jelszót és a jelszó pedig nem más, mint a Vagyok, Aki Vagyok. Itt van ez a hatalmas energia tartály, ami meg sem mozdul és csak valaki olyanra vár, aki használatba tudja venni. Ennyi. Ez ilyen egyszerű.

Vagyis, ha a nyugdíjadra vársz, vagy arra, hogy fizetésemelést kapj a munkahelyeden - ez nem fog bekövetkezni. Az csak csökkenni fog a következő években. És ez jó hír számodra. Valóban. Abszolút ez most a legjobb időszak Edith, sokkal inkább, mint ahogy ezt el tudnád képzelni, de ehhez előbb el kell kezdened ezt elképzelni!

EDITH: Igen.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Szerintem teljes mértékben igazad van.

ADAMUS: Azt *gondolod*, hogy teljes mértékben igazam van! Köszönöm. Ez csókot érdemel. Mmmm. Ez egy nyelv volt Edith! (nagy nevetés, ahogy elkezdi dörzsölni az arcát és kacintva mutogat Edithre.)

Tehát a pénzügyi... senki ne merészelje ezt megpróbálni! (Adamus kuncog) Igen, a pénzügyi rendszerek.

Arra kérlek benneteket, hogy most nagyon figyeljetek ide a szavaimra, mert különben holnapra el fogjátok felejteni! Halljátok meg! Ez a legjobb időszak, tényleg a legjobb mind közül!

Az energia szabad és ingyenes bárki számára, aki hajlandó azt elfogadni. Nincsenek mennyei bankárok, hála Istennek! Nincsenek angyal bankárok. Nem létezik olyan, hogy angyali pénzügyi bizottság. A szó szoros értelmében senki sem felügyeli, irányítja vagy igazgatja ezt a dolgot, amit Energia Mezőnek hívunk. Senki. Bárki beszélhet ennek az Isteni Energia Banknak az ajtaján! Lépjete be az ajtón! Nincsenek biztonsági őrök. Nincsenek pénztárosok. Csak sok-sok energia köteg van ott.

Csak beszélés és elveszed amit csak akarsz, amire csak szükséged van és nem érzel büntudatot amiatt, hogy talán másnak így nem jut, mert itt rengeteg sok van belőle. Elképesztően nagyon sok. Talán egy szép napon, majd éppen te segítesz valakinek, hogy megtalálja ezt a helyet, ahol a bankjegykötegni, milliárdnyi sok energia csak ül és várakozik. De ehhez fel kellene állnotok a széketekből! Le kellene vennetek a bugyi szorítókat és tennetek kellene valamit.(valaki felnevet) Köszönöm.

Akkor jó. Ez jó. Még egy dolog. Van még egy rendszer, amire hatással lesz ez az egész. És ez már most is zajlik. Józan ész, igen. Linda megy a mikrofonnal, ti pedig álljatok fel. Hadd lásson benneteket a CIA.

LADONNA: A szervezett vallások.

ADAMUS: A szervezett vallások. Igen, abszolút. Miért?

LADONNA: Szerintem az emberek kezdenek rájönni, hogy nem függhetnek egy megmentőtől, vagy egy... érted, nem függhet senki ezektől a dolgoktól és szerintem erre lassan kezdenek rájönni.

ADAMUS: Igen. És mi fog történni? Mi az, ami már most is történik a szervezett vallásokkal?

LADONNA: Szerintem elkezdenek széthullani.

ADAMUS: Igen, igen.

LADONNA: Úgy értem, talán nem bizonyos szektorai, hanem hogy idővel egyre inkább szét fog az egész hullani.

ADAMUS: Igen. És mi tartja ezt össze?

LADONNA: A félelem. Szerintem a félelem tartja össze.

ADAMUS: Igen. Igen.

LADONNA: Mindenkit ez alatt a félelem blokk alatt tartanak.

ADAMUS: Félelem. Akkor most térjünk csak vissza az előző elemre. Azt mi tartja össze? A pénz.

LADONNA: Ó, a pénz. Igen, nahát! Nos, igen!

ADAMUS: Igen és ez nem más, mint józan ész. Ez nem filozofikus, spirituális vagy bármilyen - nos, de az - de ez tényleg csak józan ész. Nem. Az emberek akkor nem járnak többé ezekbe a szervezett egyházakba, amikor rájönnek, hogy az egyház nem adja meg nekik azt a hatalmat, amivel változást tudnának elérni a saját életükben. Tisztán és egyszerűen. Eddig egyetértettek az egyházzal. Gondolatok csak a saját előző életeitekre! Ti is egyetértettek az egyházzal hosszú időn keresztül. Az egyház útját jártátok. Ott volt az ígéret, a beteljesületlen ígéret, a beteljesületlen remény és álom.

Tehát az emberek ezen az úton jártak és a kérdés, amit felteszünk a Felemelkedett Mesterek Klubjában, a következő: „*Most vajon jobbak, mint egy élettel ezelőtt voltak? Vagy két élettel ezelőtt? Kreatívabbak? Hatalommal ruházzák fel az embereket?*” A legtöbb esetben nem. A vallás egyáltalán nem juttatta el az embereket a szabadságukhoz. Ezért az emberek odébbállnak.

Na ez nem azt jelenti, hogy idejönnének. Vagy a Kryon Csoporthoz, vagy bármelyik más spirituális szervezethez, amihez közünk van. Hanem csak rejtőzködnék. Nem akarják már ezt. Nem akarnak több szónoklatot. Nem akarnak több ígéretet, módszert, eljárást, vagy adománygyűjtő perselyt látni a szemük előtt.

Igen. Megjegyzés? A mikrofonba... oké.

LADONNA: Még mindig van.

ADAMUS: Igen.

LADONNA: Ironikusnak tartom, hogy sokan azt állítják, hogy meg lettek mentve - és én ebben a környezetben nőttem fel - pedig annyira nagyon elveszettek.

ADAMUS: Igen és lehet, hogy mégsem.

LADONNA: Nos, lehet, hogy mégsem.

ADAMUS: Igen.

LADONNA: De mégis úgy hiszem, hogy sok dolognak a mélyén...

ADAMUS: De mitől is vannak ezek az emberek megmentve? Igen, abszolút.

LADONNA: Igen, ez igaz.

ADAMUS: Igen.

LADONNA: Ennek a szónak a használata számomra - nem is tudom, hogy vajon az ironikus a helyes szó erre?

ADAMUS: Igen.

LADONNA: Mert egyszerűen csak furcsa, hogy...

ADAMUS: Igen és...

LADONNA: Ismételen, én így nőttem fel és folyton csak ezt hallottam. De már más fényben látom a dolgokat és ennek a szónak a kimondása úgy, ahogy ezt ők mondják - számomra ennek semmi értelme.

ADAMUS: Igen. És egy bizonyos fokig van benne némi logika, mert egy ponton ők engedték meg, hogy valami rajtuk kívül álló erő legyen Szabvány az életükben és erről beszélni fogok. Ez az én befejezésem a mai napra. És nem akarok máris odaugrani. De igen, létezik valami más számukra odakint és annak alapján formálták meg magukat. És ők is olyanok akarnak lenni. Jó. Kitűnő.

Jöhet a következő kérdés. Tehát igen, alapvetően a pénzügyi rendszerekre fog hatást gyakorolni. A

következő dolog pedig a szervezett vallások. Kering egy bizonyos elmélet arról, hogy amikor az emberek hátat fordítanak az egyháznak és ebből kifolyólag a régi Istennek, akkor el fognak veszni, letérnek az útról, hitetlenekké válnak és a világban ki fog törni a háború. Állításom szerint ez nem valószínű. Hanem távol fognak tölteni egy kis időt a szónoklattól, az ígéretektől és a félelemtől. És amikor ezt teszik és vasárnap délelőtt hazamennek és egyáltalán nem mennek el a templomba, amikor egy kicsit a saját csendjükben és egyedüllétükben vannak, akkor elkezdik megérteni, hogy Isten nem odakint van, hogy Jézust nem kellene egy keresztről lelógatni. És akkor elkezdik megérteni, hogy ott van bennük egy érzés. Valami meleg, valódi és igaz. Ami eléggé illékony és megfoghatatlan és nagyon ragyogó - mindez egyszerre. És akkor elkezdik megérteni, hogy Isten pontosan itt van és mindig is itt volt bennük.

Akkor majd összecsatlakoznak más rokon lelkekkel, hasonló érdeklődésű emberekkel az egész világról, mert a technológia ma már ezt lehetővé teszi. És megosztják egymással a történeteiket, de nem mennek majd bele sok szónoklatba és folyamatba. Nem fognak szervezetekhez csatlakozni. Mindössze időnként összekapcsolódnak, hogy lélegezzenek. Briliáns.

Harmadik kérdés: Biológiai hatások

A következő kérdésünk jön. Eddig jók voltak. Kitűnők.

Ezek az energiák ezeknek a korszakoknak a lezárultával nagyon erősek. Ezek a változás energiái, amik azoknak az embereknek a kérésére érkeztek ide, akik ezt kérték a tudatukkal: „*Lépjünk egy másik szintre!*” Egy nagyon személyes szinten hol fog ez megmutatkozni a testetekben, különösen az elkövetkezendő pár hétben? És érezzetek ebbe bele egy kicsit! Érezzetek bele a testetekbe! Hol fognak felbukkanni? Csak érezzetek ebbe bele, mert a testetek már mondja. Érezzetek bele! Linda pedig szalad a mikrofonnal.

PAUL: A gyomromban érzem.

ADAMUS: Igen, a gyomor.

PAUL: És kapcsolatos a belekkel.

ADAMUS: Igen.

PAUL: Ezen a területen.

ADAMUS: Jó. És miért ott?

PAUL: (kis szünet után) Olyan érzés, mintha lennének ott olyan energia elemek, amik ott dolgoznak és le akarnak tapadni, így elakadnak és óriási most a lendület, nagy a nyomás, ami ellenük feszül.

ADAMUS: Igen. Kitűnő. Jó. Köszönöm. Következő, Linda. Hol van hatással az energia a testedre, hol fog ez megmutatkozni a következő hetekben?

WENDY: Az ízületeimben.

ADAMUS: Ízületek.

WENDY: Ízületek. Soha nem voltak ízületi vagy csont fájdalmaim. És váratlanul az elmúlt hónapokban elkezdődtek.

ADAMUS: És miért pont az ízületek?

WENDY: Szerintem csak a változás miatt, olyan, mint az aggodalom, szorongás érzése és minden annyira szoros lett. Amit valahogy csak ki kellene engednem.

ADAMUS: És ehhez adok egy kis segítséget. Egy meleg kezét és nem hideget. Amikor az energia

beérkezik a fénytessedbe és a biológiai testedbe, akkor az különböző irányokból érkezik. És hatalmas mennyiségű energia van, ami összegyűlik az ízületekben. Ennek így kell lennie, mert az ízületek az elme parancsára mozognak. Tehát sok energia áll fókuszban ezen a ponton és ez nagyon jó lehet, már amennyiben a biológiád egyensúlyban van és olyan dolgokat teszel, amik megnyitják az ízületeket - jógázol, vagy másfajta testmozgást végzel - ami ezt áramlásban tartja.

WENDY: A nyújtó gyakorlatok segítenek.

ADAMUS: Igen.

WENDY: A futás és a nyújtás.

ADAMUS: Futás és nyújtás.

WENDY: De amikor futok, az fáj.

ADAMUS: Abszolút. Inkább sétálj!

WENDY: Oké.

ADAMUS: Igaz. Próbálj olyan dolgokat tenni, amik nem büntetik úgy a testedet. Csak nyitott, szabad, folyékony mozdulatokat végezni az egyik legjobb dolog, mert az lehetővé teszi, hogy az ízületekben mozogjon az energia. De ha sok időt töltesz az ezen való aggódással, akkor az energia csak még jobban felgyülemlik és még nagyobb fájdalmat fog okozni.

WENDY: Mostanában még lovagolni sem volt kedvem. A boka miatt és...

ADAMUS: És a lovad is boldog emiatt. (nevetés)

WENDY: Igen.

ADAMUS: A ló... nem, a ló lényegében...

WENDY: Ebben biztos vagyok!

ADAMUS: ...érzi az ízületi fájdalmadat.

WENDY: Ez valószínű.

ADAMUS: Igen, ez így van. Hol máshol mutatkozik még ez meg a testedekben? Itt voltak a belek. Az ízületek. És még hol? Ott hátul.

LINDA: Hol? Hol hátul?

ADAMUS: Igen.

GAIL: A tüdőmben. Valami oknál fogva nekem a tüdőmben mutatkozik meg.

ADAMUS: Igen.

GAIL: És tudod, ez valamiképpen kapcsolódik egy hat évvel ezelőtti dologhoz, amikor is egy hatalmas átalakulás vette kezdetét. Akkoriban influenzás voltam és tudod... mivel már régóta nem vizsgáltattam ki magam, mert nem hiszek ezekben a dolgokban, de mivel mindenki kivizsgálhatja magát, így én is elmentem és a lényeg az, hogy találtak egy... az orvos azt mondta, hogy negyedik stádiumú rákom van a tüdőmben. És biopsziát akartak végezni rajtam, amire azt mondtam, hogy: *„Várjunk csak ezzel egy kicsit! Hadd lélegezzek rá egy kicsit, hadd dolgozzam rajta egy kicsit energetikailag.”* Amire az orvos nemet mondott. Én pedig ragaszkodtam az igenemhez. És két hét múlva, amikor megcsinálták a biopsziát és felkeltettek a beavatkozás után, azt mondták: *„Nem találtunk semmit a tüdejében.”* Hát, vicces, hogy ez hogy működik, nem igaz? Te tudod.

ADAMUS: Igen, igen.

ADAMUS: De miért pont a tüdődben? Mi történik ott?

GAIL: Szerintem azért, mert akkor azt mondták nekem: „*Ó, ez csak egy biopszia. Pár nap és jobban lesz.*” Na igen, egy hét múlva is úgy éreztem magam, mint akit megvertek egy bunkósbottal és még mindig érzem azt a helyet, amit felsértettek ott belül a biopszia alatt. Valamiért mostanában még erősebben érzem ezt a sebet, mint bármikor és ennek az átalakuláshoz van köze és ahhoz, ahogy a DNS huzalozás fizikailag manifesztálódik.

ADAMUS: Jó. Igen. Jó sok szemét - energetikai szemét - kerül be a tüdőbe és ezalatt most nem fizikai vagy anyagi szemetet értek, hanem energia szemetet, ami hajlamos a tüdőbe ragadni. Ez az egyik oka annak, hogy a légzés mindig át- és továbbmozgatja azt az energiát. A szemét egy része hajlamos megakadni a folyadékokban, a tüdő alsó részében. A légzés segíti ezt fellazítani. Jó.

Itt most nem arról beszélek, hogy naponta több órát kellene légzéssel töltenetek. Ha naponta 5 percet tudatos légzéssel töltötök, az már csodákra képes! Napi tíz perc - fenomenális! Csak egy kis tudatos légzés! Ez nem arról szól, hogy milyen mélyen lélegzel, vagy hogy milyen erősen lélegzel, vagy hogy milyen sokáig tudod visszatartani a lélegzetet. A légzésnek olyannak kellene lennie, mint egy folyónak. Áramolnia kellene. Az együttérzés szelíd lélegzete. Amikor belélegzed, akkor annak önmagad szeretetének kell lennie és nem egy ököllel akarod szeretni magad. Szelíden, gyengéden akarod magadat szeretni. Szelíden behozod, majd kiengeded. Behozod, majd kiengeded. Így van, Aandrah? (bólint) Jó.

Következő. Hol fog ez megmutatkozni a testetekben?

LARA: Ezen a héten a fülemben mutatkozott meg.

ADAMUS: A füledben. Miért pont ott?

LARA: Beszéltél erről egy kicsit Dr. Davies-szel ezen a héten, hogy ez a fülünk megnyílásáról szól és arról, hogy megtanuljunk a fülünkön keresztül lélegezni.

ADAMUS: Igen.

LARA: Hogy egy új módon tudjunk hallani.

ADAMUS: Igen. Sok... igen, a fülek, mert nagyon sok minden történik most, miközben kiterjesztitek a tudatotokat, az érzékszervi észleléseteket. Sokan nem figyeltek oda és ez fülproblémákat fog okozni. Csengeni fog a fületek, vagy megfájdul, vagy a hallásod, mintha kicsit romlana. Pedig csak a tested próbálja így felkelteni a figyelmedet arra, hogy figyelj! Figyelj! Jó.

Még egyet. A testnek mely részeire fog ez hatni? És erről beszélnünk kell. Először is ez egy Pop Quiz, másodsorban pedig ezek azok a dolgok, amik éppen most zajlanak bennetek. Igen.

ALAYA: Nekem fáj a nyakam és az állkapcsom.

ADAMUS: Nyak és állkapocs. Miért?

ALAYA: Szerintem sok mondanivalóm van. Elő akarom hozni a kreativitásomat és megpróbálom megformálni azokat a szavakat. Éjjelente azon kapom magam, hogy összeszorítom az állkapcsomat.

ADAMUS: És miért szorítod össze éjjelente az állkapcsodat?

ALAYA: Mert szerintem sokat rágódom - sok gondolon rágódom.

ADAMUS: Máris elmondom neked.

ALAYA: Oké. Kérlek, mondd el!

ADAMUS: Jó. Igen. Igen. Állkapocs, nyak. És még egy dolgot hozzáteszek ezekhez, amit sok Shaumbránál figyeltem meg az egész világon. Fejfájások, amik leginkább az arc és orrüreghez kapcsolódnak. Ennek két oka van. Az egyik az, hogy egyre érzékenyebbé váltok a levegőben található dolgokra - a szennyezettségre és ez egy kis allergia - ezért az üregekkel kapcsolatos

problémáitok támadnak, ami több fejfájást okoz. De ennek valódi mögöttes energetikai oka visszavezethető a légzéshez.

Először is, nem lélegeztek elég tudatosan. Másodsorban, amit most magatokba lélegeztek, amikor tudatosan lélegeztek, az másmilyen. Ugyanazt a lélegzetet várjátok, mint eddig és ez nem olyan. A lélegzet változik. Vagyis már nem a régi energiát vagy nem a régi levegőt szívjátok magatokba. A szó szoros értelmében egy másfajta energiát kezdtek magatokba lélegezni.

És ez átmenetileg megzavarja az üregeket. Próbálnak rájönni, hogy mi lehet ez és ez okozza a fejfájást. De ha rendszeresen alkalmaztatok a szelíd légzést, a nagyon szelíd légzést, akkor az üregeitek elkezdenek alkalmazkodni az Új Energiához és a fejfájások elmúlnak.

Igen. Nagyon figyelmes. A gyomor. Ez az első számú dolog és bár Paul nem említette, de ez lemegy a belek területére is, hiszen ez a test legjobb természetes elengedési mechanizmusa. Természetes. Tudjuk, hogy az emberek vigyorognak ezen, de igen, ez egy elengedési rendszer. Arra lett tervezve, hogy megszabaduljatok a szeméttől és most bizony jó sok szeméttől szabadultok meg éppen. Ezért van egy kis hasmenészetek, hasfájásotok, valami nem stimmel a hasatokkal, felfordul a gyomrotok, ami nem is csoda, hiszen éppen egy bámulatos hullámvasutazáson vesztek részt. Ezért ez hatással van a gyomrotokra.

És mit tesztek? (valaki beszél: Hazardírozunk.) Na igen. (Adamus nevet) Először is azt, hogy nem kezdtek aggódni. Ne aggódjatok! Ez átmeneti. Az egyik legrosszabb dolog amit tehettek, hogy elkezdtek aggódni: „*Mi a baj velem?*” Az égvilágon semmi. Tisztul a gyomrotok. Keresztül megy a maga körforgásán. Eltávolítod magadból azokat az energiákat és régi dolgokat, amikre már semmi szükséged. Adj érte köszönetet. És ne aggódj már annyit miatta.

Lélegezz egy kicsit! Beszéltem mostanában a vízről. A víz nagyon jó. De bármit is tesztek, ne aggódjatok! Ne gondolkodjatok azon, hogy mi lehet a baj. Feltételezzétek - innentől kezdve arra kérlek titeket, hogy mindig azt feltételezzétek, hogy jól csináljátok. Mindig ezt feltételezzétek! Legyetek ártatlanok, mielőtt hülyének bizonyultok! (nevetés)

Jó. Akkor jöhet a következő dolog a Pop Quiz-ünkön!

Negyedik kérdés - Mentális hatások

Vegyetek egy jó mély lélegzetet és érezzetek ebbe bele! Mindez az energia, mindez a változás hogyan hat az elmétekre és a gondolataitokra? Mi történik most az elmében és a gondolatitokban? Igen.

JANE: Az elmém megőrül.

ADAMUS: Igen. Miért?

JANE: Aggódik.

ADAMUS: Miért?

JANE: Megpróbál engem biztonságban tartani, mert...

ADAMUS: Valóban?

JANE: ...és ha elengedem ezt a programot, akkor nem tudom mi fog történni.

ADAMUS: És megpróbáltam már valaha is elengedni, csak hogy meglásd, hogy mi történik?

JANE: Pillanatokra. Igen.

ADAMUS: És meddig tartott egy ilyen pillanat?

JANE: Itt-ott egy-két pillanatig. (kisebb nevetés)

ADAMUS: És mi történt?

JANE: Nyugalom és csend lett.

ADAMUS: Igen. De hát ez jó... és most nem akarok lézer fókuszra rád helyezni, de sok ember nevében beszélsz. Minek aggódni, ami szerintünk egy kisebb rögeszme vagy megszállottság? (bólint) Jó. Enyhe megszállottság.

JANE: Szerintem nem enyhe.

ADAMUS: Ó, nagyon-nagyon enyhe. Aprócska. Szinte szóra sem érdemes! (nevetés)

Az aggodalom, a félelem - mindössze mentális karattyolás és ha nem aggódnál, akkor meg helyette rögeszmésen keresztretjvényt fejtenél. Ez leköti az elmét. Hogy miért? Milyen előnyre teszel szert ebből? Marc, ne mosolyogj! (mondja Jane férjének és közben nevet) Milyen előnyre teszel szert az aggodalom által?

JANE: Semmire.

ADAMUS: Ó, semmire! Akkor nem csinálnád folyton!

JANE: Nos, szerintem bizonyos értelemben ez tart engem biztonságban, hogy ne tegyek valami mást.

ADAMUS: Szerinted - de akkor most tényleg használjuk a józan eszünket itt - milyen előnyre teszel szert az aggodással, mert bármelyikötök esetében, ha ilyesmi zajlik bennetek is - nem érdekel, hogy az anyagiak miatt, vagy az egészségetek miatt, vagy valami rögeszmétek miatt - nem érdekel, hogy mi miatt - de valamiféle előnyre teszteket szert általa. Máskülönben már rég elengedtétek volna. Mégiscsak szolgál titeket valahogyan.

Most mindenkire szólok! Vessetek magatokra egy pillantást! Legyen szó bármiről is - az hasznokra válik. Szolgál titeket. És ezért is van az, hogy minden jól van az átkozott teremtéseitekben, mert az benneteket szolgál! Csinál valamit. Te pedig imádod, hisz máskülönben már abbahagytad volna.

Tehát akkor - hogyan szolgál ez a dolog téged?

JANE: Ez egy elterelés.

ADAMUS: Igen, abszolút egy elterelés, de mitől?

JANE: (rövid szünet után) Magamtól.

ADAMUS: Á! Tehát azt gondolod, hogy talán, esetleg, ha szünetet tartanál és leállítanád az elme karattyolását - mert csak erről van itt szó, ami egy óriási elterelés, ami megtörténhetne mondjuk állandó keresztretjvény fejtéssel is, vagy a dolgok miatti szüntelen aggodással - nos, akkor mi történne? Akkor szembe kellene nézned...

JANE: Magammal.

ADAMUS: Jó. Jó. És mi a legnagyobb félelmed azzal kapcsolatosan, hogy szembenézz magaddal?

JANE: Hogy nem tetszenék magamnak?

ADAMUS: Nekem tetszel. Miért ne tetszenél magadnak? (kisebb nevetés)

JANE: Nem tudom. Feltételezem, amiatt a sok rossz dolog miatt, amit tettem.

ADAMUS: Emlékszel miről volt szó a múlt hónapban? - Az nem én voltam! (Adamus énekel) - Annak semmi köze nem volt hozzád! Nem bizony! És ezt tudományosan is be tudom bizonyítani, hogy az nem te voltál. Matematikailag, tudományosan, spirituálisan, filozófiai értelemben is be tudom bizonyítani, hogy az nem te voltál. Tiszta lappal indulhatsz. Akkor mitől is félsz?

(megint szünetet tart)

Megmondom én neked.

JANE: Oké, köszönöm.

ADAMUS: (nevetve) Pont akkor, amikor már ott vagy a határán. Attól félsz, hogy nincs is ott semmi.

JANE: A semmit akartam mondani.

ADAMUS: Egy üres kosztüm. De mit veszítesz azzal, ha megpróbálsz?

JANE: Félek, hogy belezuhanok a semmibe, az ürességbe.

ADAMUS: Á, az előbb-utóbb mindenképpen be fog következni. Ha meghalsz és kiderül, hogy tényleg nincs semmi, akkor majd belezuhanasz a semmibe. De miért nem jössz rá már most és akkor élvezheted a hátralévő életedet. Amikor felfedezed, hogy tényleg van ott valami és az nem az, amit eddig gondoltál róla, na ez egyben a legjobb és a legdurvább rész is benne. Ami ott van, arra soha, de soha nem gondoltál volna. Egyáltalán nem. Tehát próbáld csak meg! Tényleg.

Persze az elméd attól még mindig le akarja foglalni magát valami tevékenységgel, mert ahhoz van szokva, hogy beindítsa az energiát, megoldja a problémákat. De ezt valami produktívabba is lehetne csatornázni - ez itt a kulcs szó! Nincs okod az aggodalomra és ezt most mindenkinek mondom. Néha megnézem az életedeket és látom, hogy a napjaitok mekkora hányada telik el pusztán azzal, hogy aggódtok valami miatt - olyan dolgok miatt, amik nem fognak megtörténni. Erre eddig még nem jöttetek rá? Miért is aggódnál olyan dolgok miatt - amik általában meg se történnek? Ez egy spirituális törvény. Igen. Jó.

JANE: De attól félek, hogyha abba hagyom az aggodást, akkor pont akkor fog bekövetkezni a baj. (nevetés) Ezt komolyan mondom.

ADAMUS: Erre azt mondom én neked, Adamus Professzorként, hogy próbáld ki és tapasztald meg! Komolyan! Tapasztald meg - azt, hogy minden darabokra hullik. Vagy lehet, hogy ez már meg is történt?

JANE: Nos, igen.

ADAMUS: Igen, igen, igen.

JANE: Igen, igen.

ADAMUS: Igen - tehát az a temérdek aggodalom már mindent darabjaira robbantott és még mindig itt vagy. Nem tűntél el. Talán van valami új, amit felfedezhetnél? Igen.

Most azt a kihívást intézem hozzád, hogy jövő hónapban ismét beszélni akarok beled. Visszajössz - igaz?

JANE: Talán. (nevetés)

ADAMUS: Úgy értem persze, hogy majd a Világvége után. Természetesen.

JANE: Ha itt leszünk.

ADAMUS: Igen. Fel tudod fogni, hogy hány ember aggódik a világvége miatt és építenek maguknak földalatti rejtékhelyeket és csinálnak még sok egyéb őrült dolgot? És tudod december 22-én egy nagyon sötét napra fognak virradni. (nevetés) Egy szomorú napra. Miért? Mert azt fogják mondani: „*Megint elcsesztet. Még ezt a szar világvégét is rosszul tudtam! Megint elcsesztet!*”

Tehát a következő hónapig ne aggódj semmi miatt! (Jane nevet) Nem, ezt most komolyan mondom. Erre persze most azt gondold: „*Hú, nem tudom, hogy képes leszek-e erre!*” Hát persze, hogy képes vagy. Csak nem ezt választod. És mit fogsz tenni, amikor megint kezd elárasztani az aggodalom?

JANE: Néha megállok és veszek egy mély lélegzetet.

ADAMUS: Igen és néha...

JANE: És azt mondom magamnak, hogy „*ez is el fog múlni*”.

ADAMUS: És itt két dolog is van. Az egyik az, hogy az nem te voltál. Nemcsak, hogy „el fog múlni”, hanem az nem is te voltál. Az összes félelmet, aggodalmat a múltban történt dolgokra való emlékezet okozza, amik ma már jelentéktelenek, mivel most az Új Energiába tartunk - érted? Így az tényleg nem te vagy. Tehát amikor megjelenik az aggodalom, vegyél egy mély lélegzetet és csókold meg! Pont úgy, ahogy mi is megcsókoltuk egymást Edith-tel. Öleld át! Azt soha nem fogom kiheverni. Öleld magadhoz. Merülj bele! Merülj bele! Nincs semmi olyan, ami miatt aggódnod kellene. És ahelyett, hogy hagynád, hogy üldözőbe vegyen a ház körül és az álmaidban, merülj bele! És meglátod mi fog történni. Ez csak energia. Rá fogsz jönni, hogy az aggodalom valójában csak egy látszat, egy megtévesztő külső.

Állj meg! Az aggodalom egyre csak üldözni fog téged, a sarkadban fog loholni. Csak fordulj meg és nézz szembe vele! És majd meglátod, hogy mi történik. Ne csatázz vele! Hanem menj bele!

JANE: Mi a különbség?

ADAMUS: A csatázás az, amikor szembenállóvá válsz. Amikor megpróbálsz azt legyőzni, mintha valami harc folyna, pedig igazából nem is. Csak menj bele. Sétálj bele a közepébe! Próbáld ki!

JANE: Ki fogom próbálni.

ADAMUS: Igen. Valószínűleg.

JANE: Meg fogom tenni.

ADAMUS: Akkor egész hónapban és a jövő hónapban is, kérlek mondd el mindenkinek, hogy milyen csodálatosan érzed magad, milyen fantasztikusan nézel ki és mekkora békében vagy és már nem is tudsz mit kezdeni ezzel a rengeteg sok plusz energiával. Igen.

JANE: Oké.

ADAMUS: Jó.

JANE: Köszönöm.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. (taps)

Edith beszélni akar... igen.

EDITH: Szeretnék ehhez hozzátenni valamit. Mi van akkor, ha...

ADAMUS: Linda hozza a mikrofont, hogy az egész világ hallhasson téged.

EDITH: Mi van akkor, ha én nem aggódtam? Nem aggódtam és mégis egy rákos tumor nőtt a jobb mellemben és nekem ez nem tetszik. Miért csináltam ezt?

ADAMUS: (sóhajtva) Hagyom, hogy ezt a kérdést te válaszold meg, légy szíves, állj fel! Miért? Ez egy tényleg jó kérdés, mert itt vagyunk mi, spirituális létezők és egyszerre csak a semmiből lesújt a rák. Miről szól ez?

EDITH: Nem tudom. Ezért kérdezlek téged.

ADAMUS: De igen, tudod.

EDITH: Nos, ez hülyeség. Csak ennyit tudok.

ADAMUS: Ettől meg fog állni, Edith?

EDITH: Nem.

ADAMUS: Jó. És akkor mihez akarsz kezdeni?

EDITH: Hát elég nehéz ezt eldöntennem.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Vagy kivágják a tumort, vagy pedig levágják az egész mellemet.

ADAMUS: Ez nem igazán számít. Ez nem része. Mit fogsz tenni?

EDITH: Azt, amit eddig is tettem.

ADAMUS: Jó.

EDITH: Igen.

ADAMUS: És az életet választod.

EDITH: Igen.

ADAMUS: És ahogy azt Gail mondta korábban, nem hiszed el többé azt az elképzelést, hogy a tested fogékony a betegségekre.

És ti mindannyian sok olyan energiát hordoztok magatokkal, amik előbb-utóbb egy betegség formájában fognak megmutatkozni, amennyiben nem engeditek azt el még azt megelőzően és továbbra is ragaszkodtok hozzá és összeszorítjátok az állkapcsotokat vele. Mindegyikőtök testében jelen van a rák és más betegségek is - és ezt nem azért mondom, hogy aggodalmat ébresszek bennetek, de ez attól még így van - ez csak energia és többé már egyáltalán nem kell magatokkal cipelnetek. Egyikőtöknek sem.

EDITH: Azt szeretném, ha elmúlna. Megpróbáltam elengedni és a barátom Kanadából rövid kis angyali üzeneteket küldött nekem és... (Adamus köp egyet)

ADAMUS: Tényleg?! Valóban?!

EDITH: Igen, tényleg.

ADAMUS: Egy kanadai??!! (nagy nevetés)

EDITH: Túl régóta vagy együtt az emberekkel. Kezdesz bigottá válni.

ADAMUS: Nem. Én egy tökéletes szórakoztató vagyok...

EDITH: Igen, az vagy.

ADAMUS: ...hogymindannyiőtokat életben tartsalak. Tehát, valóban? Valaki kicsi angyali üzeneteket küldözgetett neked, amiket te elismételgetsz magadban?

EDITH: Nem mondom meg. Viccet csinálsz belőlem.

ADAMUS: Soha nem csinálnék viccet belőled - ma.

Edith és a többiek - tényleg? Valóban? És mit szólnál ahhoz, ha mondjuk az egészséget választanád? Mi lenne, ha kiszállnál az elmédből, mert abban a pillanatban, amikor elkezded olvasgatni azokat a kis angyali üzeneteket - és engem cseppet sem érdekel, hogy azt állítják, hogy ezek az üzenetek már milyen sokszor körbejárták a világot és hány millió embert mentettek meg, ami egyébként sem igaz - szóval, abban a pillanatban, amikor valami ilyesmibe helyezed a bizalmadat, akkor a tested pontosan azt mondja, amit az előbb én mondtam: „*Tényleg? Oké. Akkor én hátralépek. Tényleg? Minden meg van bennem, belém van építve ahhoz, amire szükséged van a gyógyulásodhoz.*” A tested azt mondja: „*Tudom, hogyan hozzam be az energiát. Tudom, hogyan hozzam egyensúlyba magam. Tudom, hogyan szüntessem meg azokat az energiákat, amik többé már tényleg nem szolgálják a biológiámat. De ha tényleg azokat a kis angyali idézeteket akarod olvasgatni, amiket az angyalok egyébként sem mondtak soha, akkor csak tessék! Olvasgasd őket, mi*

pedig leállítjuk az öngyógyítást. Nem fogjuk behozni az energiákat, csak hagyjuk, hogy keresztülmenj a tapasztaláson!”

EDITH: Nem, azt nem akarom. Értékelem az emlékeztetődet és tudom, hogy teljesen igazad van.

ADAMUS: Nem teljesen.

EDITH: De én már csináltam ezeket a dolgokat és...

ADAMUS: Mi lenne, ha vennél egy mély lélegzetet és azt mondanád: „*Drága Testem, azt parancsolom, hogy szolgáld engem!*”

EDITH: Már mondtam.

ADAMUS: „*Egészséggel. Élettel. Drága testemben jelen lévő régi energiák - aspektusok - vagy bármik - elválok tőletek. Ti nem én vagyok. Én egy új útra lépek. Ami tegnap történt - azok ti voltatok. Mert Én Vagyok, Aki Vagyok.*” Ez ennyire egyszerű.

EDITH: Azt hiszem, egy kicsit jobban kell magam szeretnem.

ADAMUS: Valóban? Igen. Igen.

EDITH: Akkor rendben van. (mosolyog)

ADAMUS: Meg tudod gyógyítani magad.

EDITH: Ezt is akarom.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Oké.

ADAMUS: Nem. Nem. Meg is fogod gyógyítani magad.

EDITH: Oké.

ADAMUS: Muszáj lesz.

EDITH: Igen, megteszem.

ADAMUS: Jelentenem kell a Felemelkedett Mesterek Klubjában, mert ők számon tartanak téged Edith.

EDITH: Oké, köszönöm.

ADAMUS: Igen. Én vagyok az edződ.

EDITH: Nagyon szépen köszönöm. Az vagy. Az én kiváló edzőm.

ADAMUS: És a legjobb dolog az, hogy egyszerűsíts! Ne tereld el magad - és erről máris beszélni fogunk, hogy miért is vagytok most beragadva - de ne tereld el magad semmi olyasmivel, ami rajtad kívülről ered. Nincs szentelt víz. Nem létezik. Nem létezik. Na igen, vannak olyan dolgok, amik bírnak egy kis értékkel annak kapcsán, hogy elmúljon a félelmed és kivegyenek a halál központodból! De egy bizonyos ponton ezek a dolgok - mint amilyenek a szentelt vizek, vagy legyenek azok bármik, egyiptomi gyógyító rudak - mondja most Cauldre - szóval ezek a dolgok lényegében nagyobb eltereléssel bírnak, mint az a kevéske gyógyítás, amivel rendelkeznek. Te vagy az, aki a gyógyítást végzed.

EDITH: Igen.

ADAMUS: Ennyi.

EDITH: A nővérem küldött nekem egy alternatív gyógyításról szóló könyvet, ami megőrjít engem.

ADAMUS: Igen. És az alternatív gyógyítás - lesz erről egy rádióműsorunk Dr. Doug-gal és

Lindával. Mert vannak köztük olyanok, amik nagyon jók abban az esetben, ha lényegében te írod fel őket magadnak. Amennyiben te írod fel őket magadnak, mert bizony vannak itt dolgok. A víz segít, de nem az a víz, amit valaki más hoz és 25 dollárért adja literjéért és azt mondja neked, hogy valami guru megáldotta, aki éppenséggel nem is létezik. Ez ebben a trükk.

EDITH: Nos, ezek kémiai anyagok. Mint például a Protocol, ami gyógynövényből készül és...

ADAMUS: Igen. De akkor most mindannyian, ezzel a biológiai dologgal kapcsolatban, amivel pár hónap múlva foglalkozni fogunk, kezdjük ezt az egészet azzal, amivel már rendelkeztek és ne akarjatok semmit kívülről. És nem, ez nem azt jelenti, hogy most azonnal hagyjátok abba az általatok rendszeresen bevett gyógyszerek szedését, de ezeket is el fogjuk kezdeni elengedni. Vissza fogjuk vinni a testet a gyógyításba. Jó. Hol is tartottunk?

EDITH: Ez tetszik nekem.

ADAMUS: Hol mutatkoznak még meg a testetekben ezek az energiák, ja és az elmétekben? Mi van még az elmével? Hol gyakorol hatást az elmére?

LINDA: Ó, Adamus, ez csak szórakoztatási értékkel bír. Nem minősül orvosi tanácsnak.

ADAMUS: Ez egy tényleg jó orvosi tanács és ha az orvosok ezt meghallgatnák, akkor tanulhatnának valamit. (nevetés) Az orvosi szakmában dolgozóknak szóló tanács.

LINDA: Nagyon jó.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 11: Rövid távú memória.

ADAMUS: Rövid távú memória. Miért van ez?

SHAUMBRA 11: Miért?

ADAMUS: Igen.

CAROLE: Szerintem ez tehermentesít a gondolkozás alól.

ADAMUS: Igen. Rövid távú memória. És mi a helyzet a hosszú távú memóriával? Mi lenne, ha csak memóriáról beszélne?

CAROLE: A hosszú távú memóriám nem annyira rossz. Csak a rövid távú.

ADAMUS: Rövid távú memória.

CAROLE: És várni szoktam és úgy egy óra múlva visszatér.

ADAMUS: Emlékszel mit szoktam mondani a csatornázás végén?

CAROLE: Azt, hogy Vagyok, Aki Vagyok?

ADAMUS: Nem kell válaszolnod. (Adamus nevet)

CAROLE: Nem? (vihog)

ADAMUS: Mitől van ez a rövid távú memória veszteség?

CAROLE: Azt hiszem, tehermentesít valami alól, hogy ne kelljen rajta gondolkoznom, vagy ne kelljen bizonyos dolgokkal foglalkoznom.

ADAMUS: És mit szólna ahhoz, hogy egy változás megy végbe, amikor is a mentális rendszerről átállsz a kreatív, intuitív rendszerre? Másfajta tudásra, bölcsességre. A hosszú távú memória olyan, mint amikor fájlkat töltesz fel egy számítógépre. És ez valahol eltárolásra kerül. A rövid távú memória pedig sokkal inkább az érzésekről szól. Amikor kimész innen, kérlek ne emlékezz arra, amit mondtam, hanem inkább érezd azt, amit megteremtettél magadnak. És a kettő között óriási

különbség van. Tehát az elmének megváltoznak a funkciói.

Jó. Akkor itt most abba hagyjuk egy kicsit a Pop Quizünket.

Sok változás zajlik jelenleg és az elkövetkezendő hetekben ezek hatással lesznek a bolygóra, a testedre és az elmédre.

Jó. Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet! Térjünk rá a következő témánkra! Gyors leszek, mert még sok megbeszélnivalónk van hátra.

Elengedés

Következő téma. Jelenleg egy térdreflex-szerű reakciótok van, mégpedig az a hajlamotok, hogy ne engedjétek el a dolgokat. Az állkapocs összeszorítása is pontosan ezt mutatja. Ragaszkodtok hozzájuk. Olyan szorosan haraptok beléjük, mint egy kutya. Próbáltok ragaszkodni valamihez és igen, ez hatást gyakorol a csontjaitokra, az agyatokra és igen, a felemelkedésekre való képességekre is. (valaki közbeszól: Nem.) Nem. Viccelek. (Adamus nevet) Csak tudni szerettem volna, hogy ébren vagytok-e.

Egy bizonyos szinten ez a dolgokhoz való ragaszkodásotok az ízületeitekre is hatással van. Régi dolgok ezek, mert érzed, hogy a dolgok változnak. Ezért itt van ez a térdreflex, ami egy természetellenes hajlam, amikor is ragaszkodtok a dolgokhoz. Megpróbáltok megragadni, megmarkolni és ragaszkodni hozzá, akár az életetekről van szó, akár pedig a régi hiedelmeitekről, legyenek azok bármilyen kicsik is, amik még ott maradtak bennetek. Megpróbáltok hozzájuk ragaszkodni. Ne tegyétek! Ne tegyétek! Engedjétek el azokat! Engedjétek el!

Engedjétek meg magatoknak, hogy belezuhanjatok a szakadékba! Engedjétek meg magatoknak, hogy teljességgel belemenjétek abba, amitől féltek és amit a sötétségnek tartotok. Ez egy merész kijelentés és biztos vagyok benne, hogy idézni fogjátok az interneten. Hogy miért? Miért? Azért, drága barátaim, mert először is, minél jobban ragaszkodtok, annál jobban fog fájni. Másodsorban pedig azért, amit kértetek - azt kértétek Tóbiás idejében - hogy keresztül menjétek ezeken a változásokon. Éljenetek, amikor azt mondom: „*Haladást értek el. Nézzétek csak mit tesztek! Ez bámulatos! Büszke apaként megyek a Felemelkedett Mesterek Klubjába.*” Igen! Igen! Igen! Ezt tesszük! Szóval ez meg fog történni, mert ezt kértétek. Ti kértétek ezt. (a közönség tapsol és éljenez) Igen. Igen.

De közben meg megpróbáltok ragaszkodni, mert féltek attól, ami ezután történhet. Ez az elengedés kihívásokat fog elétek állítani, a mostani és a következő Új Energiában történő 2013-as összejövételünk között.

Ez kihívást fog jelenteni. Kihívást. És azt fogjátok tenni - és ez itt most a jövőbe látó Adamus - hogy el fogtok engedni egy pár dolgot, de sokkal többhöz fogtok ragaszkodni. És azt fogjátok hinni, hogy ezt én nem látom. Mutogatni fogjátok - Látod, ezt elengedtem! (nevetés, mert Adamus ezt lányos hangon mondja) - de a zsebetek attól még tömve lesz régi energiával.

És ez az átmenet így bizony nem fog túl jól menni a következő hetek során. Nem fog túl jól menni, ezért nyugodtan akár el is engedhetitek. A félelem tárgya az, hogy nem tudjátok, hogy mi fog történni.

Akkor ezt most radírozzuk ki! Ez egy *áldás*, hogy nem tudjátok, hogy mi fog történni. És annak ellenére, hogy az életetek árán is ragaszkodtok dolgokhoz, miközben érzitek, hogy ez az egész rezgés mindent felráz, ahogy beléptek ebbe az új korszakba, még mindig próbáltok ragaszkodni. Adjatok magatoknak egy ajándékot és engedjétek el!

De mit is engedjétek el? Hát legelőször is engedjétek el az elméteket, amit már elkezdtek. Többé nem kell gondolkodnotok és ismételtel, ez úgy lesz idézve az interneten, hogy kiveszitek a

szövegkörnyezetéből és ez jó. Egy kis ellentmondás jó és boldog Felemelkedett Mesterré tesz. (kisebb nevetés) Igen. El tudjátok képzelni, hogy milyen borzasztó dolgokat mondtak Buddháról? Elhagyta a családját! Elhagyta a feleségét és a gyermekeit. Otthagytta a családi üzletet. Pedig már generációk óta annak az üzletnek a megépítésén dolgoztak. Mégis mit gondol magáról ez a kövér kölyök?! (nevetés) Borzalmas dolgokat mondtak róla. Ma már persze csak szép dolgokat mondanak róla. Többé már nem ellentmondásos - de én az vagyok.

Tehát ez egy csodálatos időszak az elengedésre. Ez az elengedés ideje annak érdekében, hogy szárnyalhass! Ez eleinte egy kicsit félelmetes, mert nem is tudjátok, hogy mit jelent szárnyalni. Nem is tudjátok, hogy vannak-e szárnyaitok! És vajon elég erősek-e? Hova fogtok menni? Vagy a szél repít majd benneteket? Vegyél egy mély lélegzetet és mondd, hogy: „*Nem érdekel.*” Tényleg. Tényleg.

Ezt garantálhatom nektek. Ezt garantálom nektek. Ha megtörténik az elengedések, akkor a lehető legnagyobb dologot fogjátok felfedezni magatokról. Meg fogjátok érteni az univerzum titkait. Meg fogjátok érteni, hogy mit értek ezalatt, amikor azt mondom: „*Vagyok, Aki Vagyok.*” És ezt írásba is adom nektek. Jó.

„*És ez hogy működik?*” - kérdezi a szkeptikus elmétek. „*Hogy működik ez? Mit fogok kapni, ha a garancia meghiusul?*” (Adamus nevet) Akkor majd kapsz egy Adamus Szabadság Díjat! Mennyibe is kerül?

LINDA: Húsz dollárba.

ADAMUS: Hú...! Húsz. Pedig 100 dollárért kellene árulni. Ki árazza be nálatok a dolgokat? Bőség problémák.

Bőség

Ha már a bőség problémáknál tartunk, belenyúlok Cauldre zsebébe, mert észrevettem ám, hogy van benne egy kis pénz. A Mikulás nem jön, de itt vagyok én! Akkor ez itt Larry-é. Egy dollár minden gondodra Larry. Egy dollár. (beletesz egy egydolláros bankjegyet Larry harisnyájába.) Ez pedig Hunteré. Hunter két dollárt kap. (beletesz két dollárt Hunter harisnyájába) Ő a fiatalabb. Még több év áll előtte, amit meg kell finanszíroznia.

Akkor Larry, Hunter gyertek ide! Itt van neked ez az átkozott egy dollár, amit aláírtam neked. Igen, mind a kettőt aláírtam. Hunter, te két dollárt kapsz.

Akkor most csináljunk egy kis régi hal meg kenyér dolgot itt most!

LARRY: Oké.

ADAMUS: Oké. Te csinálod.

LARRY: Hal és kenyér?

ADAMUS: Hal és kenyér. Tudod, Jeshua meg az éhezők esete, akik éppen fel akartak lázadni.

LARRY: Ó, nekünk több lesz. Igaz?

ADAMUS: Nem, nem. Te fogsz magadnak többet adni.

LARRY: Á, rendben.

ADAMUS: És Hunter is magának fog többet adni. Mit csinálsz? Nem kell mást tenned, mint... (Larry a hónalja alá teszi a pénzt, a közönség és Adamus nevetnek)

LARRY: Ez segít? Valahová máshová akartam...

ADAMUS: Na, majd ez segíteni fog.

Itt van ez a kis magocska neked. És ez most komoly. Úgy értem, nagyon is valóságos. Itt van ez a kis magocska, ami most el lett ültetve. Abban a reményben akasztottad fel ide a harisnyádat, hogy Adamus majd... (Adamus nevet) Felakasztottad a harisnyádat. Igen. Néha a dolgokhoz idő kell.

LARRY: Igen, tudom.

ADAMUS: ...kapzsi! Nyomulós! (Adamus nevet)

LARRY: Nem, én csak azt gondoltam, ha rá írom a nevem, akkor jobban fog működni.

ADAMUS: Igen. És ideakasztottad a harisnyádat. Elkezdted a folyamatot. Azt mondtad: „*Készen állok.*” Ezt mondtad?

LARRY: Igen.

ADAMUS: Jó, jó. És most...

LARRY: Van még több is? (ellenőrzi Cauldre zsebeit)

ADAMUS: Már el lett ültetve... egy kicsit. És akkor most figyeld, hogy mi történik. Nagyon egyszerű és világos. Csinálj most valami ceremóniaszerűt a harisnyáddal! (Larry keresztet akar rá vetni) Ne, csak azt ne! (nevetés) Ne, ne! Csak tartsd a szívedhez. Mindketten csináljátok! (Larry megfogja az egy dollárját) Nem! A harisnyát is és a pénzt is!

LARRY: Ó!

ADAMUS: Az én pénzem és a te harisnyád. Akkor most tartsd oda a szívedhez és nem lenne jó érzés, ha a bőség beleáramolna? Nem lenne jó érzés kiszállni ebből a fajta keréknyomból, ebből a dologból?

LARRY: De.

ADAMUS: Igen, igen. Nem lenne jó túllépni ezen?

LARRY: De igen.

ADAMUS: Igen - akkor úgy értem, tényleg ezt választod? Kíváncsi vagy rá, hogy van több is még az alján?!

LARRY: Legutóbb egy csoki volt benne. (Valaki beszél: Később pedig száz lett belőle.) - Hal és kenyér!

ADAMUS: Akkor ez így lesz. Ezer, tízezer és még sokkal több.

LARRY: Fogadsz velem pénzben?

ADAMUS: Larry, én nem fogadok...

LARRY: Ó!

ADAMUS: Akkor most mit teszel? Itt vagy, a kamerák téged és a fiadat veszik.

LARRY: Melyik? Szia anya! (a kamerába integet)

ADAMUS: Akkor ezzel véget ér egy bőség problémákkal teli korszak?

LARRY: Az remek lenne!

ADAMUS: Jól van. Jó. Akkor most csak lélegezd ezt magadba és csak képzelj el egy áramlást, ... és közben ne rám nézz! Érezd! Igen. Az áramlást! A bőséged eljön hozzád. A bőséged eljön hozzád. Jó. Akkor most tényleg, úgy értem igazán hagyd, hogy eljöjjön hozzád!

LARRY: Oké.

ADAMUS: E-e-e. Itt vagy fent a fejedben.

LARRY: Tudom.

ADAMUS: Tényleg engedd meg, hogy eljöjjön hozzád. Igen. Erre most azt kérdezed: „*Hogyan?*” meg, hogy „*Nos, fejezzük ezt be, mert adásban vagyunk és mindenki engem néz.*” De én tényleg komolyan gondolom ezt, mert ha nem teszed, akkor zavarba hozol.

LARRY: Oké.

ADAMUS: Akkor most igazán - miért is ne? Mit veszítesz vele? Mit veszíthetsz?

LARRY: Egy dollárt.

ADAMUS: Egy dollárt. Ez igaz. (Adamus nevet)

LARRY: Ami nem is az enyém volt. Vagyis...

ADAMUS: Igazából hármat. Akkor most már lépünk túl ezen! Nem kell sokat ceremóniázni. Ez nagyon egyszerű, itt és most a bőséget választod. Kitetted a harisnyát, én beletettem az egy dollárt és már készen is vagyunk. Készen állsz?

LARRY: Oké.

ADAMUS: Tényleg? És most mi jön? Én nem tudom mi a következő lépés.

LARRY: Én sem.

ADAMUS: Dehogynem.

LARRY: Azt mondd, hogy tudom?

ADAMUS: Igen.

LARRY: Ki akar milliomos lenni? Én.

ADAMUS: Akkor válaszsd azt.

LARRY: Választom.

ADAMUS: Ennyi az egész.

LARRY: Azt választom, hogy milliomos legyek!

ADAMUS: Jó. Nem - válaszsd inkább a bőséget! Miért korlátoznád le egy millióra?

LARRY: Ez igaz. Igen, igen. Ez igaz.

ADAMUS: Bőségben. Vége a bőség problémáknak. Jó. Jó.

LARRY: Ezt be fogom kereteztetni.

ADAMUS: Jó. Oké. Ez ennyire egyszerű. Larry, fél év múlva meséld el, hogy mi történt. Ez nem nyomás. Ez a létező legkönnyebb dolog, amit most csináltál. De miért is volt ott az a bőség probléma? Az önbecsülés hiánya miatt, igen, ami a hiányban manifesztálódik. Miért? Mert ez valamiképpen szolgálta. Tényleg. Ez valahogy őt szolgálta. Miért? Mert így panaszkodhatott valami miatt. Igazam van? Igazam van?

LARRY: Igen.

ADAMUS: Most lefotóznak, mint hírességet. (David fotót készített) Igen, ez szolgált téged. Így tudtál panaszkodni. Volt kifogásod arra, hogy ne lépj ki. Volt indokod: „*Azok a szemetek. Rengeteg pénzüik van, nekem meg egy árva vasam sincs.*” De most már van. Nekik nem adtam egy dollárt, hogy elkezdjék a nagyszerű üzletüket, vagy hogy behozzák az életükbe a bőség áramlását. De neked igen. Most már nem kell mást tenned, csak hagyni, hogy szaporodjon.

LARRY: Kezdetben feltehetem az ebay-re. (Adamus nevet)

ADAMUS: Tedd azt, amit választasz. Amit választasz. Jó.

Ötödik kérdés - A legnagyobb kritikusod

Elkalandoztam. Hol is tartottunk? Van még egy Pop Quiz kérdésünk és utána rátérünk a következő témánkra. Ki a te legnagyobb kritikusod és szkeptikusod ebben a munkában, amit a megvilágosodásoddal teszel? Ki az?

LARRY: A feleségem. (nagy nevetés)

ADAMUS: Igen, ez az Larry! (még nagyobb nevetés) Ki a te legnagyobb kritikusod és szkeptikusod ebben a megvilágosodásban-felemelkedésben, élő felemelkedésben? (A közönség válasza: Saját magunk)

JOEP: Valószínűleg saját magam.

ADAMUS: Ez jó válasz, de ki az a külvilágban? De igazad van, te vagy az. És ki következik utánad? Akár csoport, akár egyén, de ki az, aki mondjuk csoportként lehord, lenyom téged?

JOEP: Azok, akik a leginkább bele vannak ragadva a régi hiedelmeikbe.

ADAMUS: És kik ők?

JOEP: A vallásosak.

ADAMUS: Igen.

JOEP: A régi vallás képviselői.

ADAMUS: Igen.

JOEP: Meg a tudósok.

ADAMUS: Jó. Igen.

JOEP: Az új vallással bírók.

ADAMUS: Jó. Valaki más? Linda, kérlek vidd a mikrofont!

LINDA: Ja, valaki máshoz?

ADAMUS: Igen.

LINDA: Értem.

ADAMUS: Igen. Ki lesz a te legnagyobb kritikusod és szkeptikusod?

SUE: Nekem a testvéreim.

ADAMUS: Igen. Jó.

SUE: Jó.

LAWRENCE: Azok az emberek, akik nem akarják a változást.

ADAMUS: Igen, igen. Akik nem akarják a változást. Abszolút. Igen... Jó és még egyet kérek és utána elmondom az én válaszomat.

NICCOLE: Azok az emberek, akik nem akarják, hogy megváltozz, mert ők ebből húznak hasznot, amilyen most vagy...

ADAMUS: Igen. Nos, ők ebbe sokat investáltak és már hozzászórtak. Abszolút.

NICCOLE: Igen.

ADAMUS: És még attól a többi new age csoporttól is hatalmas külső nyomás fog érkezni, akik kifejezetten kritizálnak benneteket, mint csoportot. Miért? Nos, mondjuk azt, hogy a vallási fanatikuskok már feladták a veletek kapcsolatos reményeiket. (kisebb nevetés) Tényleg. Abszolút feladták. Túlléptetek már a hivatkozási keretükön és a lehetséges tagság elnyerésén. Nem akarnak már megnyerni titeket. Ezért meg sem fogják már próbálni. Eltűntetek a radarról. Ezért kritizálni sem fognak.

Azok az emberek fogják ezt tenni, akik spirituálisnak tartják magukat, de már olyan régóta csinálják, hogy ők is beleragadtak a saját régi rendszereikbe. Ők lesznek az elsők, akik azt mondják nektek: „Tényleg? Élő felemelkedés? Tényleg? Te tényleg hiszel abban, hogy - *Vagyok, Aki Vagyok? Tényleg? Mindezt teszed, na és?*” Ők lesznek a legkritikusabbak. Részben azért is, mert sokan közülük nagyon sokat investáltak már a vallásukba, annak ellenére, hogy a „new age” nevet adták neki.

És a családokat is, ami egyértelmű, de egy bizonyos értelemben már ők is feladták mostanra. Rájöttek mennyire nagyon önfejű és makacs vagy. Valamikor azt hitték, hogy ez csak egy múló szeszély nálad. Reménykedtek és néha még imádkoztak is, hogy hagyd már abba ezt az egészet. De mára már feladták és ez rendben is van, mert így nem nehezedik rátok akkora nyomás.

Akkor térjünk rá a következő témánkra. Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Még két dolog maradt a mai napra. És Ricky, ha megkérhetlek, légy szíves gyere vissza a táblához! És folytatjuk a Korszak Vége Pop Quiz-ünket.

Hatodik kérdés - beragadva, megrekedve

Most erős a hajlam a megrekedésre, arra, hogy elakadj a megvilágosodás és felemelkedés egész folyamatában.

Mi okozza számodra és más Shaumbrák számára ezt? Mik azok a dolgok, amik megakasztanak titeket? És azért akarok most erről beszélni, hogy lássátok, hogy nem vagytok ebben egyedül. Hogy lássátok, hogy ezek egyszerűen olyan tapadós dolgok és azt is lássátok, hogy egy bizonyos értelemben ez egy hatalmas illúzió és csak átmenetiek. Nem szeretném, ha azt gondolnátok, hogy ez most már örökre így lesz. De hol vagytok most megrekedve?

Linda, kérlek vidd a mikrofont! (Paul azt mondja: Ó, ne!) Ó, igen, itt vagyunk. Hol rekedsz meg?

SART: Én azt mondanám, hogy az elmében, mert az elme igazából nem hiszi el, hogy ez megtörténhet.

ADAMUS: Tényleg? Jó.

SART: Igen.

ADAMUS: Kitűnő! Kitűnő! Miért nem hiszi el az elme?

SART: Szerintem azt akarja, hogy minden maradjon úgy, ahogy eddig is volt.

ADAMUS: És bizonyítékot akar.

SART: Bizonyosságot, bizonyítékot akar.

ADAMUS: Igen.

SART: Azonnali manifesztációkat akar a szemed előtt látni, legyen szó bármiről is.

ADAMUS: Igen, abszolút.

SART: Mert akkor majd elhiszi, hogy ez lehetséges és élvezheti.

ADAMUS: Igen.

SART: És tudom, hogy már mindannyian belefáradtunk abba, hogy már annyira közel vagyunk a megvilágosodásunkhoz. Ideje már tovább lépni és megélni! (A közönség éljenez és tapsol)

ADAMUS: Ez felvet egy nagyon jó dolgot, azt, hogy miért is ne? Miért is ne? Hiszen erről beszélgetünk. Az elme azt mondja: „*Szolgáltass nekem erre abszolút bizonyítékot! Nem akarok semmilyen sötét szakadékba bezuhanni!*” A vicc pedig az, hogy a Szellem és a kreativitás működésére és dolgaira nincsenek bizonyítékok. És a kreatívnek egyébként sincs szüksége bizonyítékra. A tapasztalás élményét akarja. Ezért ez az óriási konfliktus zajlik. Abszolút. Hát igen.

SART: Bár már kezd jobb lenni a helyzet.

ADAMUS: Kezd jobb lenni. Igen. Igen. Jó. Hol vagytok még elakadva?

ELIZABETH: Azt mondanám... ó, fel kell állnom. Számomra az elvárások okozzák a nehézséget. Van egy elvárásunk arra vonatkozóan, hogy milyennek kellene lennem fejlett létezőként.

ADAMUS: Igen.

ELIZABETH: Érted, hogy az milyen is.

ADAMUS: Jó.

ELIZABETH: És hogy nem lenne szabad olyan mérgesnek lennem, mert tudod, ez nem megengedett, pedig már többször is elmondtad nekünk, hogy csak legyünk igazak ahhoz, akik vagyunk, ahhoz, amit érzünk és akkor majd rájövünk, hogy mitől is éreztük úgy magunkat. Tudod, ez csak egy folyamat.

ADAMUS: Az elvárások - és most megkérem Ricky-t, hogy ezt tegye zárójelbe, mert én ezt „megformázásnak” fogom hívni. És ma fogok erről beszélni. Megformázás, megmintázás.

ELIZABETH: Igen.

ADAMUS: Jó. Elvárások. Más dolgok. Hol vagytok még megrekedve? Mások hol vannak megrekedve?

LAWRENCE: Egész életemben vállalkozó voltam és az elmúlt három évben felszámoltam mindent, jóformán megadtam magam. És mivel mindig is cél orientált voltam, megpróbáltam elengedni a célokat és teljesen megadni magam és most csak az utasításokra várok. Mit fogok tenni? (kuncogva)

ADAMUS: És ki fog neked utasításokat adni?

LAWRENCE: Az inspiráció. Eddig mindig működött, fejbevágot, mint egy téglá. Olyan érzés volt, hogy: „*Á, már tudom, hogy mit fogok tenni.*”

ADAMUS: Igen.

LAWRENCE: És tudod, én készen állok. Elunom így magam.

ADAMUS: Igen.

LAWRENCE: Azt akarom, hogy történjen valami!

ADAMUS: Ó, fog! (nevetés)

LAWRENCE: Hát akkor jöjjön már!

ADAMUS: Na, ezt garantálom neked.

LAWRENCE: Hát akkor jöjjön már!

ADAMUS: Jönni fog, de akkor nem panaszkodhatsz nekem.

LAWRENCE: Nagyszerű! Nem, nem fogok panaszkodni.

ADAMUS: Akkor így fogalmazok: Te ezt cél orientáltságnak hívod, de ha ezt egy árnyalatnyit felülvizsgálnád, látnád, hogy óriási hajlamod van arra, hogy a régi helyen keresd a válaszokat. Tudod: „*Hol a szenvedély?*” Visszatekintesz és a régi helyen keresed. „*Hol vannak a válaszok?*” Visszafelé mész és ott keresed. Egy nagyon érdekes - és számomra vicces - időszakot élsz meg. Nem tudsz visszafele menni. Nem tudod mi áll előtted. Ezért nem tudod, hogy mit csinálj. És pontosan itt is kell lenned. Érezd magad kényelmesen, mert nem leszel örökké elakadva ezen a helyen. Soha nem tudsz hosszabb időre beragadni, mint amennyi időre én beleragadtam a kristályomba, de ahol most tartasz, az lényegében egy tökéletes időszak, mégpedig attól tökéletes, hogy ez egy átmenet, amikor is kilépsz abból az állapotból, hogy a múltba nézegess. És ez mindannyiótok számára felvet valami hatalmas dolgot.

A válaszokat többé már nem a múltban találod meg. Nem. Na persze ezen vitába szállhattok a nagyon hétköznapi szinteken, mint például, hogy a jelzőlámpa holnap is ugyanott fog állni, ahol tegnap állt - legalábbis még egy darabig. Ezek nagyon részletekbe menő dolgok. De a válaszaitok, amik vezettetést nyújtanak számotokra az életetekre vonatkozóan - arra, hogy hol a szenvedélyetek, hogy mi történik valójában - ezek a válaszok többé már nem a múltból fognak érkezni. Ez le lett zárva. Ez az út bezárult mögöttetek. Oda már nem tudtok visszamenni. Attól persze még próbálkoztok, ami nagyon frusztráló és akkor megrekedtek. Léteznek a válaszok, de nem azon a régi rezgésszinten találhatóak, ahol eddig, nem a múltban, ezért hajlamosak vagytok azt mondani, hogy: „*De én megszoktam ezt az érzést.*” Most is meg van az érzés, de már nem ott található (A kezét szorosan maga elé kulcsolja), hanem itt. (széttárja a karját) De te még mindig a régi helyen keresed azokat. (szorosra kulcsolt kéz)

És akkor mit teszel? Veszél egy mély lélegzetet, élvezed az idődet, mert nagyon elfoglalt leszel - jó értelemben - egy csodálatos értelemben.

LAWRENCE: Igen, ezt elhiszem.

ADAMUS: Igen.

LAWRENCE: Elhiszem és már nagyon várom.

ADAMUS: Jó.

LAWRENCE: Csak nehéz itt, a pokol tornácán lenni, miközben nem tudom...

ADAMUS: Itt most álljunk meg! Miért nehéz a pokol tornácán lenned? (A közönség és Adamus nevet) Hacsak persze nem vagy katolikus. (nevetés)

LAWRENCE: Tessék?

ADAMUS: Hacsak nem vagy katolikus.

LAWRENCE: Á, éppen most próbálok leszokni róla. Köszönöm. (a közönség és Adamus nevet) Életemben nem jártam templomban, köszönöm. Egyébként...

ADAMUS: De azt mondod, hogy nehéz a pokol tornácán tartózkodnod. Igen, de ebben a „semmi” állapotában lenni egyben nem jó dolog? Hiszen azt tehetsz, amit csak akarsz. Vagy ha nem akarsz, akkor nem teszel semmit. Igen, igen, igen.

LAWRENCE: Igen.

ADAMUS: Ez egyfajta szünet.

LAWRENCE: Igen, egy szünet.

ADAMUS: Jó.

LAWRENCE: Olyan volt, mint egy szünet, de most már készen állok a munkára. (nevet) Hogy játsszak és azt csináljak, amit akarok!

ADAMUS: Jó.

LAWRENCE: Igen.

ADAMUS: Nagyszerű! Linda viszi a mikrofont.

Mi van még? Hol vagytok még elakadva?

SCOTT: Számomra itt ez a minta, hogy amikor belekezek valamibe, akkor mindig „a boldogságomat követem”, de amikor beindul a dolog és remekül érzem magam tőle, akkor mindig rájövök, hogy: *„Álljunk csak meg egy percre! Hiszen ez nagyon hasonlít a korábbi dolgaimhoz, csak egy kicsit másképp van csomagolva és eddig még sohasem úgy manifesztálódtak a dolgok, ahogy én szerettem volna.”* Ez lenne a nagy kérdésem, hogy miért tűnik úgy, mintha ez egy minta lenne, amit már ismerek és ami ismétlődik?

ADAMUS: Boldogság keresésről van itt szó? Vagy-vagy...

SCOTT: Szerintem ez azért lehet, mert nem tűzök ki célokat és csak... felkelek és azt teszem, amihez aznap éppen kedvem van.

ADAMUS: És ebben vagy megrekedve?

SCOTT: Nem, ez a rész nagyon kellemes.

ADAMUS: Jó. Akkor melyik része az, ami nem jár jó érzéssel?

SCOTT: Az, amikor mentálisan azt gondolom, hogy: Ez ugyan más csomagolásnak tűnik, mint amit két éve csináltam, de...

ADAMUS: Jó. Jó. Van benne valamiféle komfort...

SCOTT: De tudom, hogy ez mentális.

ADAMUS: Csak egy kis mókuserékről van itt szó.

SCOTT: Igen.

ADAMUS: Mindenképpen. Jó.

Még kérnék egy pár hozzászólást! Hol vagytok most megrekedve? Hol ragadtatok bele a dolgokba? És nincs ezzel semmi baj. Lényegében ez a megvilágosodás természetes része. A megvilágosodás be fog következni, a kérdés csak az, hogy mennyi idő múlva, de attól még meg fog történni. Az energiák összefutása, összetalálkozása, az energiák változása és a dolgok története folytán az energia hajlamos elakadni, beragadni és ez rendben is van. Beszélünk erről. Megbeszéljük ezeket a dolgokat, ti pedig azt mondjátok: *„Á, ez nem is olyan nagy dolog.”*

Hol rekedtetek még meg?

JULIE: Ott, hogy nem érzem annyira jól magam.

ADAMUS: Igen.

JULIE: Szóval...

ADAMUS: Mit szeretnél tenni, hogy jól érezd magad és vidám legyél?

JULIE: Az állatokkal és a lovakkal nagyon szeretek lenni.

ADAMUS: Ez jó. Kiváló. És akkor miért nem érzed jól magad?

JULIE: Azt vettem észre, hogy van egy régi mintám, amivel magamhoz vonzom, az megjelenik, de utána el is tűnik.

ADAMUS: Tényleg büntudatod van azért, mert jól érzed magad? A jókedved miatt van büntudatod,

vagy amiatt, hogy nincs elég időd a jókedvedre? (a stábhoz szól) Legyetek szívesek kinyitni az ajtókat!

JULIE: Sok egyensúlyt és rengeteg időt teremtettem magamnak.

ADAMUS: Kicsit jobban nyissátok ki! Az energia egy kissé nehéz lett itt! (A közönség egyetért) Igen. Beragadt! Pontosan. És ilyenkor mit teszünk? Kinyitjuk az ajtókat! Ez ilyen egyszerű! (nevetés) A megvilágosodásnak meg vannak a maga előnyei! Hihetetlenül bölcs.

Láttam, ahogy Kuthumi becsukta az ajtót. Kuthumi, hagyd nyitva!

És mi van még? Nincs jókedved. Miért nem?

JULIE: Nem arról van szó, hogy nincs jókedvem. Sokszor jól érzem magam. Csak arról, hogy tudom, hogy olyan sok potenciálom van arra, hogy sokkal jobban érezzem magam.

ADAMUS: Oké.

JULIE: Olyan sok minden elérhető.

ADAMUS: Igen. De hol vagy ebben megrekedve? Te nem... (szünetet tart) És te ettől nem vagy jókedvű? Az ajtót figyelem. (nevetés, mert megint becsukódott)

JULIE: Csak azért, mert tudom, hogy sokkal több van ennél.

ADAMUS: És akkor most mit fogsz tenni?

JULIE: (kis szünet után) Jól fogom magam érezni! (vihog)

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Ezt pont olyan egyszerű, mint azt mondani: „*Nyissátok ki az ajtókat!*”

Még kérnék egy párat. Hol ragadtok be Shaumbra és az rendben van, hogy el vagytok akadva. De hol rekedtek meg? Ez a megvilágosodás, felemelkedés dolog nem feltétlenül könnyű. Sok embernek jó sok életébe fog kerülni, mire keresztülmegy rajta, de ti rendkívül gyors tempóban haladtok és amikor menet közben elakadtok, jól befrusztráljátok magatokat. (valaki tüsszent) Gesundheit! Akkor hát...

MARY SUE: Úgy érzem, nem bízom meg magamban teljesen ahhoz, hogy elengedjem a dolgokat.

ADAMUS: Igen. A bizalom hiány. Igen. Jó. Köszönöm. Még egyet vagy kettőt kérnék!

LESLIE: Egy nagyon erős érzésem van, hogy most egy olyan helyre megyek, ahol még soha, de soha nem jártam...

ADAMUS: Soha, de soha, de soha.

LESLIE: Soha, de soha, de soha. És tétovázok, hogy menjek-e.

ADAMUS: Igen? És miért?

LESLIE: Azért, mert még soha nem jártam ott. Nem tudom, talán azért, mert itt már sokszor jártam, sok dolgot tettem és ez az ismerősség megnyugtató érzését kelti bennem.

ADAMUS: Minden helyen, ahol jártál, első alkalommal jártál ott.

LESLIE: Igen, de ez...

ADAMUS: Ez egy Felemelkedett Mester bölcsessége.

LESLIE: Igen, de ez most olyan, mint...

ADAMUS: Ez erősen elgondolkoztat, igaz? (mosolyog) Azt akarom ezzel mondani, hogy már sok-sok...

LESLIE: De ez teljesen olyan érzéssel jár, mint... vagy...

ADAMUS: Igen, sok helyen jártál az első alkalommal. Minden helyen, ahol jártál, az első alkalommal jártál. Igen, abszolút.

És most felteszek neked egy másik Felemelkedett Mesteri kérdést: Ha most kimennél ezen az ajtón és elmennél a parkoló végéig, lesétálnál az úton és arra a kis mellékútra kanyarodva visszasétálnál ide, bejönnél újra az ajtón és leülnél a székedre, akkor vajon elmentél-e valahova?

LESLIE: (habozva) Igen, nem. Nos, ez... én... igen.

ADAMUS: Mi folyton ezt tesszük a Felemelkedett Mesterek Klubjában. Mert annyira unatkozunk!

LESLIE: Ezért fáj a fejem sokat? Biztosan ezért. (nevetés)

ADAMUS: Igen. Igen. És a válasz - az én válaszom - az, hogy én azt állítom, hogy igen! Annak ellenére, hogy ugyanarra a székre érteztél vissza, mint ahonnan indultál, abban a tapasztalásban volt részed, hogy kimentél az ajtón, felnéztél a pillanatnyi égboltra, láttad, ahogy az autók haladnak az úton, azon tűnődöttél, hogy vajon mi a fenéről is beszéltünk itt - hát rólad - és mindezt megéled. Tehát, amikor visszajössz, jártál valahol. Amikor visszaülsz erre a székre, már egy másmilyen ember vagy és nem ugyanaz, mint aki elindult.

LESLIE: Abszolút. Ez nagyon igaz.

ADAMUS: Nos, akkor érezd jól magad! Úgy kb: 6 perc múlva találkozunk! (nevetés) Nem! Ez nagyszerű! Vegyél fel kabátot, mert odakint hideg van és csukd be magad mögött az ajtót! Már itt is kezd hideg lenni. Ó, ez egy remek élmény lesz! Talán meg is világosodsz ezalatt a kis séta alatt!

LESLIE: Ha elüt egy autó! (nevetés)

ADAMUS: Na és akkor mi van? (valaki megkérdezi: Most tényleg kimész sétálni?)

LESLIE: Szerintem igen.

ADAMUS: Bizony. Bizony. Nem, ez jó lesz! És Dave, készítenél pár fotót, csak a jegyzőkönyv kedvéért?

DAVE: A tapasztalásról.

ADAMUS: Igen - de ne az autóról...(nevetés) És csukd be magad mögött az ajtót!

Még kettőt kérnék! Hol vagytok beragadva? Hol?

CAROLYN: Azért vagyok megrekedve, mert próbálok rájönni arra, hogy miért viszek fájdalmat a testembe, ami látszólag felváltva vándorol az egyik csípőmről a másikra. És ez hatással van a járásomra, pedig annyira nagyon szeretek sétálni és bárcsak tudnék újra könnyedén járni! És annak ellenére, hogy azt mondogatom magamnak, hogy meg tudom magam gyógyítani, még mindig nem jöttem rá, hogyan tegyem.

ADAMUS: Nos, ezért van, mert te magad sem hiszed el igazán. Ezt mondogatod ugyan magadnak, de igazából nem hiszed el. Így van?

CAROLYN: Szerintem igen. Hogy lehet ezen túllépni?

ADAMUS: Egy pár dologgal. És ez téma másnál is, nem csak nálad és köszönöm, hogy beszélsz erről, mert sok embernek segített elő a megértését.

Mi a fájdalom? Egy elterelés. Egy elterelés. Így hát a fájdalommal burkolod be magad. És így hogyan is fókuszálhatnál a megvilágosodásodra, miközben fizikai fájdalom gyötör?

CAROLYN: Hm.

ADAMUS: Bizony. Tehát a kérdés az - ez egy olyan kérdés, amire megadom a választ is - tehát a kérdés az, hogy miért hozod be ezt a fájdalmat a testedbe - mikor az kellemetlen érzésekkel, nagy

fájdalommal jár. De oka van. Oka van és ezt most nem fogom...mivel kicsit személyes a dolog, úgyhogy ugorjuk most át ennek a személyes összetevőjét. Vagy talán mégse. (Adamus nevet és közelebb lép hozzá)

CAROLYN: Ha tudnám az okát, akkor most nem beszélnék erről.

ADAMUS: Pedig a válaszok itt vannak a szemed előtt, mindannyiótok előtt és a beragadtságotok egyik oka az, hogy azt mondjátok: „*Nem tudom a választ.*” De igen, tudod a választ.

Kérlek, ülj le egy pillanatra! (leül) Mind a kettőtöknek mondom most ezt! Egyikőtök sem akar a másik nélkül menni. Egyikőtök sem akar a másik nélkül megvilágosodni. Ez mind a kettőtökre igaz. Ez egy nagy szerelmi történet. Tényleg az. Egyikőtök sem akar a másik nélkül megvilágosodni. Ezért mit tesztek? Együtt mentek mindenhova. Ezt ti teremtettétek, szeretetből, az egymás iránti együttérzésetekből, azért, mert soha többet nem akartok megint elválni egymástól, úgy, ahogy a múltban már megtörtént. De ezzel fájdalmat és fizikai egyensúlytalanságot hoztatok be az életetekbe mind a ketten. (Mind a kettőjükhöz beszél, Carolyn-hoz és a férjéhez, Vince-hez is)

A tény az, hogy mind a ketten egyénileg, egyedül fogtok megvilágosodni. Nem teszitek ezt függővé a másiktól. Sajnálom. De ez megközelítőleg egyszerre fog megtörténni mind a kettőtökkel. És együtt maradtok. Soha többet nem kell újra elveszítenetek egymást. Mind a ketten szuverének lesztek és együtt lesztek. Ez ennyire egyszerű. A válasz itt ül a szemetek előtt. Nézzétek csak mit tesztek!

Mély lélegzet.

Nem kell ennek így lennie - ezt akarom ezzel mondani. Tényleg nem. Ki tudjátok tisztítani ezeket a fizikai problémákat. Engem nem érdekel, hogy mit mond az orvos, mert az energia támogatni fog benneteket. Ez arról szól, hogy tiszteljétek és becsüljétek magatokat. Ez arról szól, hogy engedjétek el azt a félelmeteket, hogy nem lesztek együtt. Mert van bennetek egy mélyen gyökerező félelem attól, hogy ha szuverének lesztek, akkor talán elváltok egymástól. De itt most az Új Energiában csináljuk a dolgokat - és ezt a fonalat fogom most követni, hogy rátérjek a megbeszélésünk következő és egyben utolsó részére, ami a legfontosabb téma. Minden erre készítette elő az utat.

A régi modellek

Nem kell azt tennetek, amit a régi Mesterek tettek a múltban. Itt van ez a dolog, amit megmintázásnak hívnak. Megmintázás. Ez az a rész, ahol állításom szerint a legtöbben leginkább el vagytok akadva. Ennek az egésznek több al-témája is van, de ti arról akartok mintát venni, ami már régi.

A megvilágosodásról alkotott elképzeléseitekről - de ez nem így fog megtörténni. Engem nem érdekel, hogy mit képzeltetek a megvilágosodásról, de az nem úgy lesz, kivéve persze a szabadságot. Szabad leszel. De egyben azt is állítom, hogy igazából nem tudjátok mit jelent szabadnak lenni. Nagyon korlátolt, beszűkült elképzeléseitek vannak a szabadságról. Tényleg.

Elképzelitek hát a szabadság érzését és én érzem az energiátokat, amikor azt mondjátok: „*Igen, szabad akarok lenni!*” Á, csak kevésbé akarsz rabszolga lenni, de nem akarsz teljes szabadságot.

Szóval van egy elképzelésetek, egy modelletek arról, hogy milyen is megvilágosodottnak lenni. Megtennétek, hogy ezt az egészet mostantól elengeditek, mert az egyáltalán nem olyan, mint amit gondoltok róla! Annak a modellnek vagy mintának, amivel rendelkeztek, azok a fickók képezik az alapját, akikkel együtt szoktam lógni és mi mindannyian...(nevetés) és igen, nők is vannak köztük. A „fickók” megnevezés alatt itt most a Közép-nyugati Egyesült Államok-béli meghatározást értem - ahol mindenki „fickó”. Nem különös ez? (valaki azt mondja: Ez helytelen így.) Hát ez egyszerűen helytelen. Igen.

Azok az emelkedett lények, akikkel együtt szoktam lófrálni - nem akarják, hogy úgy világosodjatok meg mint ők, vagy mint ahogy én tettem. Fogalmuk sincs róla, hogy milyen az élő felemelkedés. Ezért is van az, hogy ha hozzájuk fordultok és megkérdezitek tőlük, hogy milyen is így élni, vagy hogy milyen is most itt ez a majdnem-megvilágosodott állapot, akkor nekik erről a leghalványabb elképzelésük sincs. Ne higgyetek nekik, ha elkezdnek tanácsokat osztogatni! Még nekem se higgyetek, mert ti ezt másképpen csináljátok.

Az energia, különösen a december 21-i esemény kezdetével - ami egyébként régebbre nyúlik vissza - szóval az energia teljesen más, a tudatosság teljesen más és maga a megvilágosodás szó is teljesen más.

Amikor kimondom, hogy „*Megvilágosodott Mester*”, akkor a legtöbben egy hegy tetején ücsörgő, a teljes üdvözültség állapotában leledző gurut képzeltek el magatokban. Pedig tudjátok mi a helyzet? De máris elárulok egy dolgot nektek, amit biztosan tudok, ahogy elnézlek itt benneteket! Megvilágosodott létezőkként nem fogtok az együgyű-üdvözültség állapotában létezni! Nem lesztek együgyű üdvözültek! (nevetés) Felírnád ezt a táblára Ricky? Nem fogtok nyilvános WC-ben lófrálni fehér köntösben, füstöt és vizet hintve az emberekre!

Nem. Valódiak és igazak lesztek. Benne lesztek az életben. Sokkal egyértelműbbek, arrogánsabbak és erősebbek lesztek még nálam is! (valaki beszél - Te jó ég!) Ez komoly. És miért? Mert a bolygón élő megvilágosodott létezőkként a tolerancia szinted alacsony lesz. Pedig valószínűleg azt hittétek, hogy a megvilágosodott létezők a világ összes türelmével rendelkeznek. Ez egyáltalán nem így van. Kevesebb türelmetek lesz, mint nekem.

Amikor valaki majd odajön hozzád és elkezd ráokádni a frissen fényezett drága cipődre a maktyóját, akkor hamarabb leállítod őket, mint amilyen durván én valaha is tettem veletek amikor nálatok volt a mikrofon! Miért? Mert nem lesz hozzá türelmed. Miért nem? Mert pontosan tudni fogod, hogy ezt meg lehet csinálni. Nincsenek kifogások. Hiszen te is megtetted.

Tudjátok, a leginkább dohányzás ellenes ember az, aki valaha dohányzott... Cauldre. Miért? Mert ők tudják, hogy le tudsz róla szokni. Nincs ehhez türelmük. Mindenki más azt mondja: „*Nos, talán biztosítanunk kellene számukra egy kis helyet, ahol dohányozhatnak.*” Az ex-dohányos pedig ehelyett azt mondja: „*Azonnal tedd le!*” (nevetés) Az ex-muggli azt mondja: „*Nincs időm a történeteidet hallatni és neked sincs. Nincs időm a táplálkozásodra, mert most éppen belőlem próbálsz táplálkozni, de én látom a te játékodat, te vámpír!*” Látjátok, ilyen förtelmesek lesztek. És ehhez képest egy szentet fogtok látni bennem - hiszen az is vagyok. (nevetés) Ti eddig az alapján mintáztátok meg a megvilágosodásokat - és most sajnálom, de azt kell, hogy kérjem, hogy a 18 éven aluli gyerekek menjenek el az internet közeléből - eddig Jeshua alapján mintáztátok meg a megvilágosodásokat.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Ugyan már! Ez nem - Aandrah tudja ezt - hogy ez nem a legjobb példa. És ráadásul nem is egészen úgy történtek a dolgok. De menet közben voltak bizonyos emberek - a vallás és az egyház emberei - akik azt mondták: „*A következőt fogjuk tenni: Keresztre feszítjük!*” mintha valami rosszat tett volna és így ti sem mertek majd soha rosszat tenni. És ez az emberi szenvedést mintázta meg. Tényleg? Jeshua ezt soha nem akarta.

Tehát itt van nektek ez a minta vagy modell Jeshuáról, aki „szentebb bárkinél”. Pedig nem volt az. Paráználkodott. Ivott. Berúgott és hányt. Igen! Ez tényleg így volt! És rasszista vicceket mesélt.

LINDA: Tudtam, hogy nem fogod kibírni, hogy ne pécézz ki magadnak!

ADAMUS: Politikailag inkorrekt vicceket mesélt...

LINDA: Uh!

ADAMUS: ...a rómaiakról.(nevetés) Hát nem te is ugyanezt tetted volna, ha akkoriban Jeruzsálemben éltél volna?! Tudod, hogy megy ez: „*Hé, meséltem már neked arról a rómairól, aki...*”

És ez a modell nagyon sokatokba belevésődött. Aztán meg olyanokat is mesélnek, hogy tudott vízen járni. Ez teljesen kitalált dolog! Teljesen mesterséges. Aztán ott vannak a gyógyításáról szóló legendák. Jeshua volt a legelső, aki megmondta, hogy ő nem gyógyító, de azt tudta, hogyan hozza elő az emberből a saját gyógyulását.

Tudta, hogy legyen nagyon erős lézer fókusza - de nem volt ám túl kedves. Ha egy koldus vagy egy beteg ember odament hozzá, akkor nem kezdett ilyeneket mondani, hogy: „*Ó te szegény szerencsétlen!*” Hanem azt mondta: „*Meg akarod gyógyítani magad vagy nem?!*” Majd egyenesen a másik szemébe nézett és amikor az elkezdett mindenfélét halandzsázni, dumálni - bla-bla-bla - akkor addig fókuszált rájuk, mint egy lézer - míg a másik elkezdte ezt magában érezni. És lényegében a következőt mondta nekik: „*Mikor legközelebb találkozunk, addigra ajánlom, hogy vagy gyógyulj meg vagy halj meg!*” (nagy nevetés) Nevettek! Mert ti is pontosan ezt fogjátok tenni, hiszen nincs már türelmetek ehhez az összes játszmához, ehhez az összes táplálkozáshoz, lopáshoz, ehhez a temérdek sok kifogáshoz.

Ma, drága barátaim, a megrekedtségről beszélgettünk és más dolgokról is, mindent szépen és lassan teszünk, hacsak nem vagytok újoncok online, bár valószínűleg mostanra már kiléptetek - lassan haladunk. Szóval nem lesz ezekhez a dolgokhoz türelmetek! Azt fogjátok mondani: „*Szabadulj meg a régi elképzeléseidről, a régi mintáidról, a régi modelljeidről a megvilágosodásodra vonatkozóan! Engedd el azokat - ezt a tökéletességről szőtt ábrándodat, vagy hogy ólomból aranyat tudsz majd csinálni és mindezeket a dolgokat! Ez mind gyereksjáték!*”

És a vicces az egészben pedig az, hogy megvilágosodottként tényleg meg tudod tenni ezeket a dolgokat, de nem fogsz majd körbe-körbe szaladgálni és ezzel bizonygatni mindenki előtt, hogy igenis, te meg vagy világosodva. Nem mondasz ilyet, hogy: „*Majd ha ólomból aranyat tudok csinálni - onnan fogom tudni, hogy megvilágosodtam.*” Nem. Ez pontosan fordítva van. Fordítva van. Ez a megvilágosodásról szól.

Vannak persze más modelljeitek is, mint Buddha mondjuk, akit már az előbb említettem. Buddha nagyon sokat szenvedett és nektek nem kell ezt tennetek. De valamiért szerettek Buddha cipőjében vagy szandáljában sétálni, ugyanazt az utat bejárni. Miért? Buddha otthagya az egész családját, majd agyongyötörte magát, mentálisan jobban, mint fizikailag, de fizikailag minden bizonytal. Nektek erre semmi szükségetek.

Akkor most egy pillanatra gondoljunk csak a többi feltételezett Mesterre és elsőként gondoljatok csak bele abba - legyünk igazán gyakorlatiasak - hogy az előttek járó Mesterek mind milyen vicces ruhákban is jártak! Amikor egy Mesterre gondolsz, akkor a vicces ruhájában látod. Mindenféle leplekbe, törölközőkbe, turbánokba, meg egyéb vicces dolgokba csavarva!

SHAUMBRA 1: (nő) Akkoriban nem az volt a divat?

ADAMUS: De igen. Akkoriban úgy öltöztek az emberek. De ti azt hiszitek, hogy ennek ma is így kell lennie. A koldulás nem volt divatban, de ti még ma is ebben gondolkodtok. Vagyis a szegény Mester képében. Azt hiszitek, hogy mindent fel kell adnotok, semmit sem szabad birtokolnotok és koldusként kell járnotok-kelnetek. *Miért?!*

Ma itt vagyok és ez az elsődleges üzenetem. A Felemelkedett Mesterekkel összegyűltünk és szemügyre vettük, hogy mi is történik. Összehasonlítottuk a különböző csoportjaink eredményeit és azt kell, hogy mondjam, hogy mi elég jól állunk. Kiváló a spiritualitásunk! Magasan állunk! (éljenzés és taps) És azt kérdeztük: „*Mi az, ami most visszafogja az embereket?*” És erről könyveket lehetne írni - és meg is fogjuk ezeket a könyveket írni - mert olyan sokféle oka lehet a

megrekedésnek, ami természetes. De itt van most nekünk ez a kis megmintázási vagy modellezési probléma is.

A megvilágosodás új szabványai

Ki az, akire most fel tudtok nézni? Nincsenek túl sokan, ugye? Mert ti lesztek azok. Ti lesztek azok.

Úgyhogy egy bizonyos szintig el is kezdheted meghatározni, hogy neked, számodra milyen lesz a megvilágosodott állapot, anélkül, hogy vissza kellene tekintened a régi korok Szabványaira. A mai nap lényegi pontja az, hogy ti lesztek mások számára a Példák, a Szabványok. Ti lesztek mások számára a Szabványok.

Az egyik legnagyobb oka a megrekedéseknek az, hogy nincs kire felnéztek! Tegyük fel, hogy Paul holnapra felemelkedik, de úgy, hogy közben itt marad a testében - vagy ez talán már meg is történt - de tegyük fel, hogy váratlanul megjelenik körülötte ez a ragyogás, amit érzékeltek és éreztek. És semmit sem kell, hogy mondjon, csak ott áll, a szemében azzal a tekintettel. De ez hirtelen mégis mindent megváltoztatna ebben a teremben, mert azt mondanátok: „*Valakinek sikerült! Paul megcsinálta! Paul! Akkor kövessük Paul-t! Viszlát Adamus!*” (nevetés) És ezzel Paul követőivé váltok.

Bárcsak lenne előttetek egy igazi Szabvány - egy személy - akire, ha ránéztek, azt mondhatjátok: „*Á, ezt meg lehet csinálni!*” - de ők még nem jelentek meg előttetek. Voltak azért egy kevesen. Egy páran. Ők bölcsek. Volt valaki mostanában, egy fiatalember Braziliában, aki nagyon fiatal. Senki sem ismeri. Egyetlen spirituális csoportnak sem volt a tagja. Egy aprócska faluban élt. Nyilvánvalóan már életek hosszú sora óta a megvilágosodásán dolgozott. Nem volt ebben segítőtje. Nem rendelkezett a Bíbor Kör előnyeivel. És egyszeriben csak megvilágosodott. És egy jó darabig hallgatni fog erről. És ennek több oka is van. De mi lenne, ha valaki közületek a jövő hónapban besétálna ide és hirtelenjében mindannyian tudnátok róla, hogy megvilágosodott - akkor ez az ember egy szabványt vagy példát állítana elétek.

És akkor jobban éreznétek magatokat. Azt mondanátok: „*Édes Istenem, ezt én is meg tudom csinálni! Én is be tudok menni arra a sötét helyre. El tudom engedni az összes félelmemet és minden rendben lesz.*” Nos, ez valószínűleg nem fog megtörténni, mert nagyjából mindannyian egy időszakban fogtok megvilágosodni, egy adott általános időkeretben. De azt már most is elárulhatom nektek, hogy ez jó lesz! Ez... ti olyan szavakat használtok erre, mint frenetikus, bámulatos, fantasztikus - de ezek ehhez képest meglehetősen agyonhasznált szavak. Mert ez még ezt is felül fogja múlni. Nagyon felül fogja múlni... és ez meg fog történni.

Most egy kissé meg vagytok rekedve. Nincs egy jó példa előttetek. Nem sok olyan létezőt ismertek, akik ezt kegyelemben és könnyedén csinálták meg. Az előttetek járó Mesterek mind szenvedtek és fájdalmaik voltak. Nincs hát túl sok jó példa előttetek a megvilágosodásokra vonatkozóan, ezért most teremtsünk egy párat! Kezdjük azzal, hogy összerakjuk azokat a tulajdonságokat, amikről beszélgettünk már pár tanfolyamunk alatt. Azok a dolgok ezek, amit te, mint ezen a bolygón élő Felemelkedett Mester, mint Szabvány, meg akarsz majd osztani másokkal.

A bőség. Na igen. Ne érezzetek büntudatot a bőség miatt! Hallottam, hogy valaki azt mondta. „*Ez nem szerepelhet a lista élén!*” Miért nem? Miért nem? Tudod, hogy miért nem? Mert az a lista, vagy nevezzük bárminek - szóval ezek a jellemzők - folyton változni fognak. Lehet, hogy lesz olyan nap, amikor ez fog a lista élén állni, de másnap már a tizedik helyet foglalja el. Ez nagyon dinamikus, nagyon változó. És ott van az a jellemző is, amikor egy Megvilágosodott Mester egy olyan párkapcsolatban él, ahol mindketten szuverének lehetnek. Nem kell többé egymásra várniuk. Mert szuverének.

És - erre most nagyon figyeljetek - nem kell a tökéletes egészség állapotában lennetek. És nem

biztos, hogy képesek lesztek átmenni a falon. Még mindig ilyenekben hisztek! Lesznek olyan időszakok, amikor egy Megvilágosodott Létező egy kicsikét megbetegszik. Ez egy biológiai megújulási folyamat, de itt most emiatt megállítjátok magatokat és azt mondjátok: „*Nem megy. A testem miatt. Rákos vagyok. Fájnak a csontjaim. Fennállnak bizonyos dolgok.*” Pedig attól lehetsz egy remek Megvilágosodott Mester, hogy a biológiád esetleg még nem zárkózott fel hozzád és még nem gyógyult meg. De így egyben azt is megtanulod értékelni, hogy milyen biológiai testben élni és meg fogod engedni - ezt most aláhúzom, hogy megengeded, - hogy végre bekövetkezzen a gyógyulás.

A Megvilágosodott Mester - megmintázását, ennek Szabványait ti magatok fogjátok megalkotni - és nem kell vicces öltözéket hordanotok és nem kell állandóan az egész emberiséget szolgálnotok és semmi ilyesmit sem kell tennetek.

Tehát, amikor majd az Új Energiában visszatérünk egy hónap múlva - miután végigmentünk azokon az érdekes tapasztalásokon, amikről ma beszéltünk - szóval mire visszajövünk, kezdjétek el összeállítani a listákat ezekről a jellemzőkről, tulajdonságokról és éljétek meg őket. Ne csak a listát készítsétek el, hanem kezdjétek aszerint is élni! Az új Felemelkedett Mesterek! A világnak mindennél jobban szüksége van ilyen Példákra. Hát nem lett volna nektek is jó, ha lettek volna az életetekben ilyen emberek, akikkel beszélhettetek volna és kérdéseket tehattetek volna fel nekik és megérinthették volna a testüket és megkérdezhették volna tőlük, hogy ez milyen érzés?

Az utánatok jövők számára ti lesztek ezek, ti lesztek a Példák. Ott lesztek nekik ti. Ti eddig ezekre a dolgokra támaszkodtatok - mint a csatornázás, az információ, meg az ehhez hasonló dolgokra - de az utánatok jövők számára ti lesztek a Tanítók és a Szabványok.

Most egy kicsit meg vagytok rekedve és most a leginkább természetes egy kicsit elakadva lenni a megvilágosodásban. Az energiák egymásba futnak. Erősek. A testetek erre reagál. Az elmétek kissé megőrül. Van némi bőség problémátok, ami hosszú távon semmilyen jelentőséggel sem fog bírni Larry. Egy kicsit meg vagytok rekedve. Vesztek egy mély lélegzetet. És tudjátok, mit fogok ezután mondani, mivel öt óra van. (kuncog)

Vesztek egy mély lélegzetet és emlékeztek arra, hogy minden jól van a teremtés egészében!

És ez így van. (a közönség tapsol)

Boldog Régi Energiát!

LINDA: És ez így van.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)